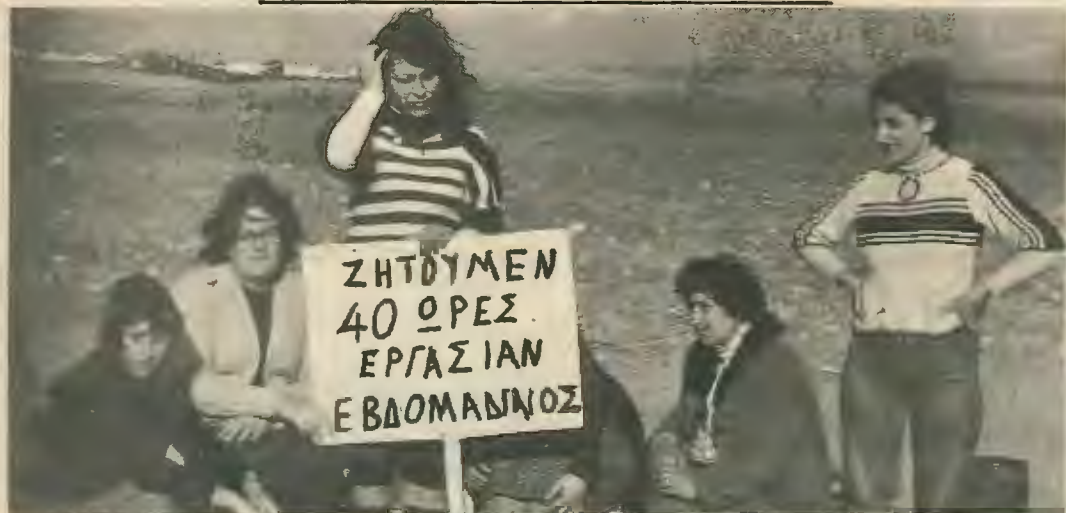


‘Η άπεργία στο εργοστάσιο “ΛΥΚΟΣ”

Προκλητική η αστυνομία



Ολόκληρη τη προηγούμενη εβδομάδα, οι 50 περίπου εργάτες και υπάλληλοι του εργοστασίου Συρματοργίας και Λευκοσιδηρουργίας «ΛΥΚΟΣ» ΑΤΔ., βρίσκονταν σε άπεργία.

Οι εργάτοϋπάλληλοι κατέβηκαν σε άπεργία μετά την άρνηση της εργοδοσίας να ικανοποιήσει το αίτημα τους για 40ωρη αντί για 41½ ώρες εργασία τη εβδομάδα, αίτημα που προβλήθηκε πριν τα γεγονότα του 1974.

Όλες τις μέρες της άπεργίας, οι εργάτες κράτησαν πικετοφορία έξω από το εργοστάσιο και διάθεσαν πραγματικά αγωνιστική διάθεση, πράγμα που δεν κατάφερε να σπάσει ούτε η επέμβαση της άστυνομίας που κλήθηκε από την εργοδοσία και μεροληπτικά και προκλητικά πήρε το μέρος των εργοδοτών, για να συλλάβει και κατηγορεί τελικά μετά από λογομαχία τρεις άπεργούς για «εξέδριση άστυνομικών και διατάραξη της δημοσίας τάξης»....

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, την αποφασιστικότητα για διεκδίκηση του αιτήματος και τη διάθεση άγωνα, διαέχθηκε άπογοήτευση των εργατών όταν η συντεχνιακή ήγερση την 6η μέρα της άπεργίας επέμενε για σταμάτημα της άπεργίας όπως και έγινε, ενώ το αίτημα δεν είχε κερδηθεί και η υποχώρηση της εργοδοσίας ήταν ελάχιστη.

Το άρχικό αίτημα των εργατών ήταν 40ωρη εργασία από την 1η αυτού του μήνα, ενώ η εργοδοσία (πριν την άπεργία) ήταν διαθετιμένη να παραχωρήσει τες 40 ώρες μόνο από τη 1.12.1978. Εσκίνησε τότε η άπεργία και

άπό τες δυό συντεχνίες (ΠΕΟ και ΣΕΚ) για να ακολουθήσουν οι διαβουλεύσεις και η επέμβαση του Υπουργείου Εργασίας για λύση της εργατικής διαφοράς. Το Υπουργείο πρότεινε στέ συντεχνίες τη σταδιακή μείωση του ώρα-

ρίου: άπό την 1.2.78 41 ώρες, άπό την 1.6.78 40½ ώρες και άπό την 1.1.79 40ωρη εργασία. Οι εργάτες πείσθηκαν γι’ αυτή την υποχώρηση ενώ το Υπουργείο έδωσε την υπόσχεση πως θα έπειθε αυτό την εργοδοσία για την άποδοχή της συμβιβαστικής αυτής λύσης. Οι συντεχνίες έδιναν τη διαβεβαίωση προς τους εργάτες πως αυτή είναι η τελευταία υποχώρηση που μπορούσαν να δεχτούν και πως αν η εργοδοσία δεν άποδεχόταν ούτε αυτή τη λύση του Υπουργείου τότε η άπεργία θα συνεχιζόταν.

Συντεχνιακός ήγέτης της ΣΕΚ, έπρε μάλιστα προς τους εργάτες πως αν η εργοδοσία επέμενε τότε θα ενίσχυαν την άπεργία και θα εξαγάγκαζαν σε υποχώρηση την εργοδοσία, με κατέβασμα σε άπεργία για συμπάρασταση κι άλλων εργατών των εργοστασίων Χ’ Κυριάκου. (Βασικός μέτοχος του «ΛΥΚΟΥ»).

Οι εργοδότες άρνήθηκαν τελικ άτη λύση του Υπουργείου για να άπαυήσουν πιδ μεγάλη υποχώρηση άπό μέρους των εργατών. Η εργοδοσία θα δεχόταν με μείωση του ώραριου που θα άρχιζε άπό την 1.6.78 και θα ολοκληρωνόταν την 1.12.78. Δηλαδή 40¼ ώρες άπό 1.6 και 40ωρο άπό 1.12. Η συντεχνιακή ήγερση άποφάσισε να δεχτεί και αυτή την υποχώρηση και σε συνέχεια του προσωπικού, έξω

οι συλληψεις των άπεργων και ο ρολος της άστυνομίας

Οι εργάτοϋπάλληλοι περιφρουρόντας την άπεργία τους, με πικετοφορία στην έξοδο του εργοστασίου κατάφεραν να μην επιτρέψουν τες πρώτες δυό μέρες τη μεταφορά έμπορευμάτων έξω από το εργοστάσιο για διάθεση, πράγμα που έπιχειρησε η εργοδοσία με τη βοήθεια 3 άπεργοσπαστών, που άργότερα κατέβηκαν κι αυτοί σε άπεργία.

Η εργοδοσία κάλεσε τότε την άστυνομία που στη παρουσία της και με την άνοχή της έγινε μεταφορά έμπορευμάτων που κατά την έξοδο το άυτόκινητο έσπρωξε δυό άπεργούσες εργάτριες. Άκολούθησε παράπονο άπό τες εργάτριες και λογομαχία άπου η άστυνομία συνέλαβε τες εργάτριες και άκόμα ένα εργάτη για να κατηγορηθούν και καταδικασθούν άργότερα άπό το δικαστήριο. Με προκλητική συμπεριφορά η άστυνομία πήρε το μέρος της εργοδοσίας.

Οι εργάτριες μάς ανέφεραν πως τες έβρισαν έπειδή δεν έκαμαν χώρο για να περάσουν τα έμπορεύματα. Δεν χωρεί καμμία άμφιβολία πως η άστυνομία χρησιμοποιήθηκε για τη τρομοκράτηση των άπεργών. Το παράδειγμα της επέμβασης της άστυνομίας στον «ΛΥΚΟ» δείχνει ξεκάθαρα πως η άστυνομία είναι διαθετιμένη να συμπεριφερθεί και ποιους να υπερασπιστεί όποτε χρειαστεί σε άνάλογες περιπτώσεις. Η όργάνωσή μας όχι μόνο καταδικάζει αυτή τη συμπεριφορά, αλλά θα στέκεται πάντα δίπλα στους εργάτες όπως έκαμε στη περίπτωση «ΛΥΚΟΥ», για να μην περάσει τέτοιος έκφοβισμός

Στις άλλες σελίδες:

- ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ
- ΙΔΕΩΔΗ
- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΙΤΑΛΙΑ
- ΜΑΘΗΤΕΣ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
- ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΑΧΙΛΛΕΑΣ

εληξε με απογοητευμενους τους εργατες
Ελαχιστη η παραχωρηση της εργοδοσιας



Συντεχνιακή ήγερση και απογοήτευση των εργατών

Η άπεργία των εργατών στο εργοστάσιο «ΛΥΚΟΣ» κατέληξε σε μια περιπέτεια που έριξε σε άπογοήτευση τους άπεργούς. Και αυτό θα άρνηται άποκλειστικά τη συντεχνιακή ήγερση (ΠΕΟ, ΣΕΚ).

Αντι η άπεργία να χρησιμοποιηθεί για συνειδητοποίηση, ανέβασμα του ήθικου και για πιδ αγωνιστές εργάτες, τα άποτελέσματα της δεκνουν το αντίθετο. Και είναι αυτά τα κύρια κριτήρια για να δούμε αν μια άπεργία πέτυχε ή άπέτυχε.

Η όργάνωσή μας παρακολούθησε άπό την άρχη μέχρι το τέλος την άπεργία, και ατελέχτη βρίσκονταν καθημερινά μαζί με τους άπεργούς Παρακολούθησαμε τη στάση της συντεχνιακής ήγερσης. Την πολιτική που άκολουθούσε. Και την βρίσκουμε λανθασμένη. Κατ’ άρχην πιστεύουμε πως πριν κανέναν πει ό,τιδήποτε για τα συγκεκριμένα έπιχειρήματα που πρόβδαν οι συντεχνίες, και μόνο το άποτέλεσμα της άπογοήτευσης των εργατών είναι άρκετό για να άποδείξει την κακή καθοδήγηση. Πολλές φορές η όργάνωσή μας, άπό αυτές τις στήλες, άναγκάστηκε να διαφωνήσει με την ήγερση των συντεχνιών και να κάνει κριτική. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν έχτιμούμε την παράδοση και προιστορία της στους άγώνες της για το εργατικό κίνημα.

Η άπεργία στο «ΛΥΚΟ» και η άποτυχία της είναι άποτέλεσμα της γενικώτερης πολιτικής που άκολουθεί η Συντεχνία. Της πολιτικής για «έθιμηκανική ειρήνη» που σημαίνει με κάθε τρόπο καλές σχέσεις εργοδότη - εργοδοτούμενου, που σημαίνει συμβιβασμούς με το κεφάλαιο, που σημαίνει όσο το δυνατό πιδ λίγος φόρτος για άπεργίες, χωρίς προβολή αυτών που γίνονται. Άκόμα και εκεί που υπάρχει πραγματική εργατική διαφορά, οι συντεχνίες άποδέχονται το κράτος σαν τον «άμερόληπτο» κριτή, που θα λύσει δίκαια (:) τη διαφορά. Και όλα αυτά συνέβηκαν στο «ΛΥΚΟ».

Οι συντεχνίες δεν έπεδίωξαν δημαριότητα της άπεργίας και τη δημιουργία κλίματος συμπάραστασης.

Άφισαν άνάπνστη τη δήλωση του «ΛΥΚΟΥ» στον τύπο άπου τους καταγγέλλει για άθέτηση προηγούμενης συμφωνίας.

Οι συντεχνίες ούτε καν κατάγγειλαν τη προκλητική στάση της άστυνομίας.

Κύριο έπιχείρημα για το άστάπημα της 16ης ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

Σε κρίση ή ιδεολογία της δεξιάς : Τα 'Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη έχουν ξεφτίσει

Τελευταία έχει ξεκινήσει μία αρκετά έντονη συζήτηση γύρω από τον έλληνοχριστιανικό πολιτισμό. Το θέμα δημιουργήθηκε ύστερα από τη συζήτηση στη Βουλή για την Παιδεία και τις αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται ή εκπαίδευση στην Κύπρο. Η παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου που αποσκοπούσε στο να καυτηριάσει εκείνους που δεν πιστεύουν στις έλληνοχριστιανικές αρχές έδωσε νέα τροπή στο θέμα, γιατί έκανε ξεκάθαρη μία μέχρι τώρα υπόκωφη ιδεολογική διαμάχη.

Όπως ακούμε συχνά, και όπως δεν παράλειψε να τονίσει και ο Αρχιεπίσκοπος, οι έλληνοχριστιανικές αρχές είναι ο συγκερασμός του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και του χριστιανισμού. Και οι δύο όμως δροι είναι αρκετά ασυμφωνοί για να δώσουν οποιαδήποτε συγκεκριμένη έννοια στις λεγόμενες έλληνοχριστιανικές αρχές. Άλλα τούτο δεν έχει τόση σημασία. Πολύ εύκολα μπορεί κάποιος να υποστηρίξει πως οι δύο πολιτισμοί — αρχαίος, ελληνικός και χριστιανικός — ήρθαν σε σύγκρουση — αφού μάλιστα υπάρχουν και ιστορικά τεκμήρια. Πολλά αρχαία ελληνικά μνημεία και γραφτά κήκων ή καταστράφηκαν σκόπιμα από τους χριστιανούς στους πρώτους μετὰ Χριστόν αιώνες. Έτσι μένει το ερώτημα πως έγινε τελικά ή σύνθεση ελληνικού και χριστιανικού πνεύματος. Ποιές αρχές από τον πολύπλευρο ελληνικό πολιτισμό συνδέθηκαν με τη χριστιανική δογματική; Όπως, όμως είπαμε πιδ πάνω συζητώντας γύρω από την τυπική έννοια των δρων δεν έχει και τόση μεγάλη σημασία. Εκείνο που πρώτιστα πρέ

πει κάποιος να εξετάσει είναι το ιστορικό περιεχόμενο των έλληνοχριστιανικών ιδεών το ρόλο δηλαδή που αυτή ή ιδεολογία έπαιξε ιστορικά στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Οι έλληνοχριστιανικές ιδέες ή αρχές ή ιδεώδη υπήρξαν για πολλά χρόνια ή ιδεολογία της αρχουσας τάξης της Ελλάδας. Και ή ασάφεια που χαρακτηρίζει τους δρους εξηγείται σε κάποιο βαθμό από το αντιφατικό περιεχόμενο που σε διάφορες ιστορικές περιόδους — ανάλογα με τις κάθε φορά ανάγκες της ελληνικής αρχουσας τάξης — χρησιμοποιήθηκε ή έννοια των έλληνοχριστιανικών ιδεωδών. Έτσι οι έλληνοχριστιανικές αρχές αποτέλεσαν την κρατούσα ιδεολογία επί δικτατορίας Μεταξά, επί χούντας αλλά και όταν ή χώρα διακυβερνούνταν από αστικο-δημοκρατικές κυβερνήσεις. Για πολλά χρόνια χρησιμοποιούνταν για να εκθρέψουν τον εθνικισμό τον όποιο οι κρατούντες προσπαθούσαν να στρέφουν ενάντια σε διάφορες κατευθύνσεις σύμφωνα με τα κατά καιρούς συμφέροντά τους. Τελευταία ή έλληνοχριστιανική ιδεολογία στράφηκε και στρέφεται ενάν-

τια στο σοσιαλισμό — π.χ. άθεοι κομμουνιστές που θέλουν να ξεπουλήσουν την Ελλάδα στους Βούλγαρους ή Σλάβους κλπ. Στην Κύπρο ή ιδεολογία πούτη στράφηκε τόσο ενάντια στον κομμουνισμό όσο κ' ενάντια στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα από την άκρα δεξιά που ελεγχόταν σε μεγάλο βαθμό από τη χούντα.

Όμως γιατί έλη τούτη ή συζήτηση σήμερα στην Κύπρο; Η καταστροφή της Κύπρου προήλθε σε μεγάλο βαθμό από το χώρο της δεξιάς και πιδ συγκεκριμένα από την άκρα δεξιά, εκείνη δηλαδή τη μερίδα που πιδ έλεγαν

ται με λίγα λόγια ένα ιδεολογικό κενό.

Οι συχνές αναφορές από πολιτικούς εκπροσώπους της δεξιάς στη Δημοκρατία είναι μία αναγκαιότητα γι' αυτούς, ακριβώς γιατί υπάρχει ένα έντονο λαϊκό κλίμα ενάντια στα αντιδημοκρατικά στοιχεία. Όμως το λαϊκό αίτημα για δημοκρατικοποίηση πολλών τομέων της κοινωνικής ζωής περιέχει κινδύνους για όλους εκείνους που βλέπουν πιδ έχουν συμφέροντα να κρατούν το λαό μακριά από οποιοσδήποτε αποφάσεις — πολιτικές και οικονομικές. Για τούτο χρειάζονται ένα αντίδοτο. Το

Ο αρχιεπίσκοπος λέει πως σημαίνουν δημοκρατία και αγάπη. Τη δημοκρατία όμως και τον ανθρωπισμό τα βλέπει ανεξάρτητα από το κοινωνικό σύστημα στο οποίο ζούμε, από δόκλειρο το νομικό σύστημα και τους θεσμούς που δημιουργήθηκαν για να στηρίζουν τούτο το κοινωνικό σύστημα.

Σήμερα ή δημοκρατία και ο ανθρωπισμός έχουν ένα άλλο περιεχόμενο. Ο ανθρωπισμός δεν σημαίνει πιδ έλεημοσύνη όπως διδάσκει ή ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία. Σημαίνει την κατάργηση της εκμετάλλευσης κ' αγγίζει τη ρίζα δόκλειρου του κοινωνι-



προπαγάνδιζε υπέρ των έλληνοχριστιανικών ιδεωδών. Σάν αποτέλεσμα, χρεωκόπησαν σε μάτια του κόσμου και τούτα τα «ιδεώδη», που συνδέθηκαν με τη δραστηριότητα της άκρας δεξιάς. Έτσι ή αρχουσα τάξη βλέπει σήμερα να αμφισβητούνται σοβαρά όρισμένες από τις βασικές της ιδεολογικές αρχές, τις οποίες δεν είναι σε θέση ν' αντικαταστήσει με τίποτε άλλο. Δημιουργεί-

αντίδοτο τούτο είναι ή παράδοση. Και σάν παράδοση βλέπουν τον έλληνοχριστιανικό πολιτισμό.

Αντιμετωπίζουν θέματα σοβαρά προβλήματα. Όπως είπαμε πιδ πάνω, οι λεγόμενες έλληνοχριστιανικές αρχές δτι κ' αν ήθελαν να σημαίνουν οι πρώτοι τους εφευρέτες, σήμερα στα μάτια του κόσμου καταπίεση, δικτατορία κ.ά

κο συστήματος. Το ίδιο κ' ή δημοκρατία. Η ανθρώπινη απελευθέρωση δεν συνίσταται απλώς στην έκλογη της Βουλής και του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά αφορά σ' ένα σωρό άλλους τομείς: Στε χώρο δουλειάς, στις αποφάσεις για πην κατανομή των οικονομικών πόρων πρδς όφελος όλων και σ' όλες γενικά τις εκφάνσεις της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

ΤΑ "ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ" ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ

Πρόσφατα διετάχθηκε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση στη Βουλή γύρω από το θέμα της παιδείας μετὰ από μια σχετική ομιλία του κ. Σοφίανου. Στο τέλος της συζήτησης δημιουργήθηκε μια αντιδικία γύρω από τα «έλληνοχριστιανικά ιδεώδη» και την «έλληνοχριστιανική παιδεία». Οι πιο πολλοί απ' όσους πήραν μέρος σαφτη την αντιδικία αντιμετώπισαν το θέμα επιφανειακά. Μερικοί προσπάθησαν, κάπως δικολαβιστικά, να αποδείξουν πως δεν υπάρχει εκείνο που ονομάζουν «έλληνοχριστιανικό πολιτισμό» και μερικοί άλλοι αποπειράθηκαν να υποστηρίξουν την πολιτική του κ. Σοφίανου λεγοντας περίπου πως όδικο κατηγορείται ο κ. Υπουργός ότι αντιστρατεύεται τα «έλληνοχριστιανικά ιδεώδη» γιατί ή αλήθεια είναι πως ή πολιτική του αφα ακριβώς τα «ιδεώδη» εξυπηρετεί!! Η συζήτηση φαίνεται να γενικέζεται με την παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου που θεώρησε σκόπιμο να κάμει δημόσια δήλωση πάνω στο θέμα.

Και δημιουργείται η απορία αν υπάρχει οποιδήποτε δάθος κ' οποιαδήποτε συρία ταφτη τη φιλολογία πάνω στα «έλληνοχριστιανικά». Νομίζω πως είναι αφτονόητο πως το θέμα παρχει πραγματική σημασία από τη στιγμή που συνδυάζεται με τους στόχους της εκπαίδευσης και τοποθετείται σαν επιδίωξη της

εκπαιδευτικής μας πολιτικής. Βάζοντας το πρόβλημα στην απλούστερη του μορφή θάλεγα πως το ερώτημα που μπαίνει είναι: Πρέπει τα σχολεία της Κύπρου να μεθεδούν την κατασκευη «καλών» ελληνικών και «καλών» χριστιανικών; Πρέπει να είναι αφα η πρωταρχική τους επιδίωξη; Σ' άλλες τις εποχές οι κύκλοι της

συντήρησης χρησιμοποιήσαν τα ταμπου της φυλής, του γένους, της θρησκείας για να καταπολεμήσουν κάθε προσπάθεια αλλαγής και προόδου. Όσο και να προσπαθούν μερικοί, δε μπορούν να πείσουν πως ήταν τυχαία ή χρησιμοποίηση της ταμπέλας του έλληνοχριστιανισμού από όλα τα αντιδραστικά και τα φασιστικά καθεστώτα της Ελλάδας. Αφα η ταμπέλα έκφραζε ακριβώς και διατύπωνε επιγραμματικά ολόκληρη τη σωβινιστική και φασιστική νοοτροπία του κατεστημένου και της αντίδρασης.

Δεν ξέρω κανένα που να υποστήριζε πως δεν πρέπει να διδάσκουμε τα παιδια μας να περιήγαν για την ελληνική τους καταγωγή. Όμως το κακο δρίσκεται στο ότι οι κήρυκες του έλληνοχριστιανισμού θέλουν, ότι κ' αν λεν, να καλλιεργείται στα Κυπριάπουλα ο εθνικιστικός φανατισμός κ' ή μισαλλοδοξία. Γιατί ο υπερτονισμός ή ακόμα θάλεγα κ' ή απλή αναφορά στις «αρετές του έθνους» οδηγεί

σε έξαρση του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας.

Ακόμα και κάτω από ομαλές συνθήκες εμείς θα θέλαμε την παιδεία μας να καλλιεργεί αξίες και ιδανικά πανανθρώπινα και να μαθαίνει τα παιδια μας πως όλοι οι λαοί έχουν δικαίωμα να νάναι περήφανοι για την ιστορία και την παράδοση τους. Όμως σήμερα μέσα στις συνθήκες της κατοχής και κάτω από την ανάγκη διεξαγωγής απελευθερωτικής αγώνα γίνεται επιταχυντικότορο το καθήκο να αποβάλουμε από τα σχολεία μας κάθε τάση καλλιέργειας εθνικισμού ή θρησκευτικού φανατισμού γιατί σύμμαχοι μας στον αγώνα είναι πάρα πολλοί λαοί που καμία σχέση δεν έχουν με τα «έλληνοχριστιανικά ιδεώδη». Αν θέλουμε να θγάνουν από τα σχολεία μας άνθρωποι που νάνουν σωστή αντίληψη του κόσμου μέσα στον οποίο ζουν και νάναι σε θέση να κάμνουν σωστές αναλύσεις για τα κοινωνικά προβλήματα πούχουν να αντιμετωπίσουν, αν θέλουμε να αντιλαμβάνονται οι νέοι

μας την πραγματική υφή του Κυπριακού αγώνα και να μη προσπαθούν στες συζητήσεις τους να αποδείχνουν πόσο καλοί είμαστε εμείς οι Έλληνες και πόσο κακοί οι Τούρκοι έχουμε καθήκο να αποβάλουμε από την εκπαίδευσή μας κάθε ίχνος σωβινισμού και φυλετισμού ή θρησκευτικού φανατισμού.

Η ανικανότητα που παροιάζεται σήμερα να καταλάβουν πολλοί το πως και γιατί δημιουργήθηκε Κυπριακό πρόβλημα και πως εδω δεν έχουμε φυλετική ή θρησκευτική διαμάχη αλλά ιμπεριαλιστική συνομωσία και αντιπαράθεση ανάμεσα στα συμφέροντα του Κυπριακού λαού και στα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των πληρεξούσιων τους οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στες λαθεμένες διαδικασίες της παιδείας μας και τη σωβινιστική προσέγγιση του παρελθόντος πάνω στο θέμα των στόχων και επιδιώξεων της εκπαίδευσης στον τόπο μας.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ:

Ελληνικός, Τουρκικός παραγοντας και εσωτερικό

Το Κυπριακό πρόβλημα επανήλθε τελευταία στο επίκεντρο της δραστηριότητας της δυτικής διπλωματίας, στους κόλπους της οποίας προβάλλεται σαν ένας από τους κύριους παράγοντες που επηρεάζουν αποφασιστικά τις Έλλαδοτουρκικές σχέσεις και τη συνοχή της Βορειοατλαντικής συμμαχίας στη Ν.Α. της πτέρυγας.

Τα δυο νέα κύρια δεδομένα που δημιουργήσαν νέα περιθώρια στους ιμπεριαλιστές για να προγραμματίσουν και να κλιμακώσουν μια νέα φάση έλιγμων είναι πρώτα η απουσία του Μακαρίου από το πολιτικό προσκήνιο στην Κύπρο και ύστερα το πέρασμα της Εξουσίας στα χέρια το ΰ'Ετζεβίτ στην Τουρκία.

Σ' αυτό το παιχνίδι από-προς πάντα στόχος από την πλευρά του ιμπεριαλισμού παραμένει η νομιμοποίηση μιας λύσης που ν' αφήνει έντελως ελεύθερο πεδίο αξιοποίησης της στρατηγικής θέσης της Κύπρου στη Ν.Α. γωνιά της Μεσογείου.

Ο ΰ'Ετζεβίτ βλέπει καθαρά από την πλευρά του ότι: ανάμεσα στον πιο πάνω αμερικανικό στόχο και στις επεκτατικές βλέψεις της τουρκικής αρχουσας τάξης χωρούν τουρκικές προτάσεις πίσω από τις οποίες μπορεί να καμουφλαστεί θαυμάσια ο απώτερος στόχος της κατάληψης ολόκληρης της Κύπρου.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η οικονομική ολιγαρχία στην Κύπρο πέρασε στο προσκήνιο από τις ρωγμές που δημιουργήσε μια αντιφατική ως προς τους στόχους του αγώνα μιας οικονομικής πολιτικής. Δούλεψε στην αρχή ενεργητικά και εξαντλητικά για να ανασυλύνει το πολιτικό της κύρος πάνω σε σπαραξικάρδια κηρύγματα

που μιλούσαν για λήθη της προδοσίας και ενότητα των πάντων. Σήμερα ήδη διεκδικεί ανοιχτά το προβάδισμα και πήν πρωτοβουλία στις αποφάσεις και δουλεύει μεθοδικά, φανερά και ύποπτα για να κλείσει τους δρόμους που επέτρεπαν ως τώρα στην αριστερά να στέκει και να παρακολουθεί από μια, ως ποῦμα, κάπως κοντινή απόσταση τες εξελίξεις και να επηρεάζει ως ένα μικρό βαθμό τα γεγονότα.

Πέρα απ' όλα αυτά, στην Ελλάδα το κάθε τι προσχεδιάζεται για να χωρά μέσα στο πλαίσιο που καθορίζεται από την αρχή του «ανή»-μεν εις την Δύσιν» και πρωταγεί: το πνεύμα μιας πολιτικής που ιεραρχικά τοποθετεί την εισδοχή στην ΕΟΚ σαν ένα από τους πιο πρωταρχικούς της στόχους.

Αυτή η προσέγγιση είναι φυσικό να μετατρέπει την επίσημη Ελλάδα σε δέκτη απαράδεκτων πιέσεων που ξεκινούν κατ' ευθείαν από κέντρα



που λειτουργούν και καθοδηγούνται από την ψυχρή «λογική» των έγκεφάλων του ιμπεριαλισμού.

Κι' ενώ στην Ελλάδα συμβαίνουν αυτά, ο Τούρκικος παραγοντας βρίσκεται έντελως έξω από το κύκλωμα αυτών των πιέσεων. Κινείται με άνεση, παρακολουθεί κυνικά τους μονόπλευρους εκδικασμούς και τις διαδοχικές υπερωρήσεις, που τους ακολουθούν, καμιά φορά ελίσσεται και εκδιάζει: για να επισπεύσει εξελίξεις που θεωρεί ότι καθυστερούν και περιμένει τον τελικό συμβιβασμό μέσα στα πλαίσια των δικών του απαράδεκτων δρων.

Μέσα σ' αυτές τες συνθήκες ο ΰ'Ετζεβίτ που είναι ένας καλός και ικανώτατος μαχητής στην εμπροσθοφυλακή της τουρκικής οικονομικής ολιγαρχίας, είναι σε θέση να εκμεταλλευτεί καλύτερα από τον Ντεμιρέλ το γεγονός ότι μέσα στους κόλπους της Βορειοατλαντικής συμμαχίας οι Έλληνες απόψεις περνούν σε δεύτερο πλάνο μπροστά στον Τούρκικο

παραγοντα που έχει να προτάξει συγκεκριμένα στρατηγικά πλεονεκτήματα που τον κάνουν να υπερέχει έναντι του Έλληνικού.

Όλα αυτά μαζί συνθέτουν μια αντικειμενική κατάσταση που χαρακτηρίζεται από μια σειρά σοβαρά αρνητικά δεδομένα τα οποία πρέπει να αρχίσουν να ανατρέπονται χωρίς χρονοτριβή. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν η προσπάθεια ξεκινήσει από τη δημιουργία ενός σωστά οργανωμένου και ισχυρού εσωτερικού μετώπου πάλης μέσα στο οποίο να μπορεί να αξιοποιηθούν πλήρως, λαός και έθνικοί πόροι προς όφελος του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα.

Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αν δεν παρθούν άμεσα και συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα που για να εξυπηρετούν τελικά την Κυπριακή υπόθεση πρέπει να ξεκινούν ορθόδοξα από την μορφή και τις ανάγκες του ΑΓΩΝΑ και όχι ανάποδα, από τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και των ολιγοπωλιών για να καθορίζουν τον «αγώνα».

Μια ανοιχτή διέξοδος προς αυτή τη σωστή κατεύθυνση δίνει το μίνιμουμ πρόγραμμα συνεργασίας που κατέθεσε η ΕΔΕΚ στο λαό για να τον ενημερώσει κάτω από ποιές προϋποθέσεις βλέπει το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου να συγκροτείται ένα μέτωπο αγώνα, για να έχει προοπτικές επιτυχίας.



Για την ώρα το πρόγραμμα αυτό στέκει μετέωρο μπροστά στα κόμματα που απευθύνηκε. Η ιδιομορφία όμως των συνθηκών μέσα στις οποίες ζει και κινείται ο Κυπριακός λαός και ο αγώνας επιβίωσης που διεξάγει, γρήγορα παρουσιάζει πολλές εκπλήξεις και διλήμματα. Όλα αυτά θα δείξουν πόσο οδοιπορικές τελικά είναι οι σημερινές προσπάθειες που τείνουν να συνδυάσουν πάνω σ' ότι αφορά την οικονομία και τον αγώνα «το τερπνόν μετά το ωφέλιμον» μη τυχόν και «κακοφανήσουν» ένα κατεστημένο που φέρνει στους ώμους του άκέραιη την ευθύνη της προδοσίας της Κύπρου.

Τότε είναι που θα περάσει πιά ουσιαστικά στο στόμα του λαού ο τελευταίος λόγος. Και τα μεγάλα ΝΑΙ ή τα μεγάλα ΟΧΙ δεν θα μπορούν πιά να είναι ούτε χαλκευμένα μήτε προκατασκευασμένα. Θα διατηρούν ατόφια τη δύναμη της γνήσιας πηγής τους.

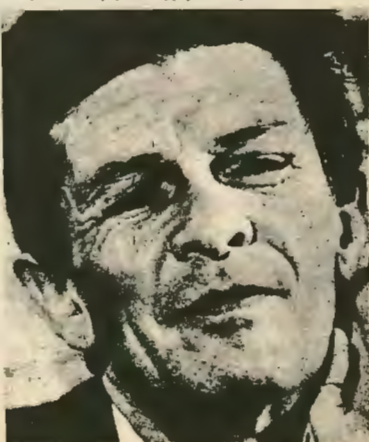
Α. ΣΦΗΚΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ: Προσπάθειες για συμβιβασμό

Συνεχίζεται η κυβερνητική κρίση στην Ιταλία. Ο έντολοδόχος πρωθυπουργός της Ιταλίας, Χριστιανοδημοκράτης Τζούλιο Αντρεότι μετά τον πρώτο του κύκλο επαφών με τους ηγέτες των κομμάτων και ισάλλους πολιτικούς παράγοντες της χώρας, ανακοίνωσε, αυτή την εβδομάδα στον Πρόεδρο Λεόνε, ότι απέτυχε στην προσπάθεια του να σχηματίσει τη νέα κυβέρνηση. "Αν ο Αντρεότι αποτύχει και κατά το δεύτερο κύκλο των συνομιλιών του, που ήδη έχει αρχίσει, τότε θα πρέπει να γίνουν εκλογές — κάτι που δεν θέλουν σχεδόν όλα τα κόμματα, αριστεράς και δεξιάς.

Στο μεταξύ ο Μπερλίγκουερ σε σύζηση της Κεντρικής Επιτροπής του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος επανέλαβε την εισήγησή του για κυβέρνηση «εθνικής ανάγκης» στην οποία να συμμετέχουν και το Κομμουνιστικό Κόμμα και τα άλλα Κόμματα που μέχρι τώρα στήριζαν την προηγούμενη κυβέρνηση του Αντρεότι. Σε περίπτωση που δεν δεχτούν οι Χριστιανοδημοκράτες, ο Μπερλίγκουερ εισήγαγε τον σχηματισμό κυβέρνησης από μια συμμαχία κομμάτων που δεν θα συμπεριλάβει και το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Αυτό όμως είναι απλώς ένας από τους τρόπους έκφρασης της

επιμονής των κομμουνιστών για συμμετοχή στη νέα κυβέρνηση.



Ένρικο Μπερλίγκουερ

νηση. Είναι φανερό πως οι Εθνικοκομμουνιστές ζητούν μόνο συμμετοχή σε μια κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης» και όχι την κατάληψη της εξουσίας. Η ρεφορμιστική ιδεολογία και τακτική τους δεν θα τους επιτρέψουν να ρθούν σε μια μετωπική σύγκρουση με το Χριστιανοδημοκρατικό καθεστώς που αποτέλεσμα θα έχει την εμφύλια ένοπλη ταξική σύγκρουση. Σκοπό τους, δεν είναι η κατάληψη της εξουσίας αλλά η συμμετοχή στην εξουσία. Για αυτό και προσπαθούν, όσο και ο Αντρεότι, για να θρουν μια συμβιβαστική λύση, στη κυβερνητική κρίση που υπάρχει. Με την δοήθειά τους θα βρεθεί μια λύση άκριδώς διότι έχουν ρεφορμιστική αντίληψη και δεν είναι διατεθειμένοι να εντύνουν τον ταξικό αγώνα για την ολοκληρωτική κατάληψη της εξουσίας — ούτε καν εν μέρει κατάληψη μέσω του εκλογικού συστήματος. Ο Αντρεότι τους απειλεί με εκλογές και αυτοί φοβούνται διότι ξέρουν πως εκλογές σήμερα θα τους φέρουν ενώπιον των ευθυνών τους.

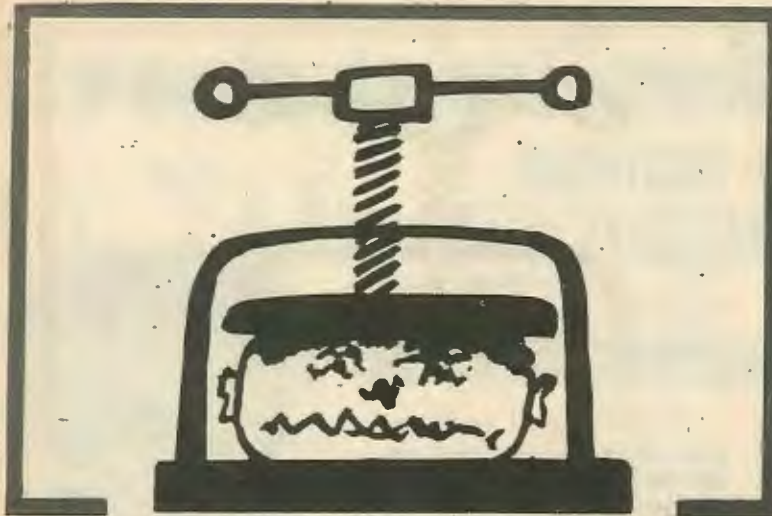


Γενική Απεργία 80 δολοφονίες από το καθεστώς

Στη Γενική Απεργία που κάλεσαν τους εργατές οι συντεχνίες της Τυνησίας την περασμένη εβδομάδα σημειώθηκαν βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία και άλλων οργανωμένων ομάδων του μονοκομματικού καθεστώτος. Η απεργία έγινε σε διαμαρτυρία έναντι της σύλληψης συνδικαλιστών από την αστυνομία πριν δύο εβδομάδες. Ήταν η πρώτη Γενική Απεργία στη χώρα. Αποτέλεσμα των επιθέσεων της αστυνομίας ήταν 80 νε-

κροί και εκατοντάδες τραυματίες.

Η Τυνησία είναι η δεύτερη Αραβική χώρα που στον τελευταίο χρόνο βλέπει τέτοιου είδους μαζικές εργατικές αναταραχές. Η πρώτη ήταν η Αίγυπτος. Το εργατικό κίνημα σ' αυτές τις δυο χώρες, όπως και σε άλλες αραβικές χώρες αρχίζει τώρα να δοιμάζει καθώς οι οικονομίες αυτών των χωρών αναπτύσσονται.



ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΤΟ Α.Τ.Ι. ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΣΙΤΟ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

—Χρόνια τώρα η τεχνική εκπαίδευση αντιμετωπίζει ώριμα βασικά προβλήματα που επηρεάζουν άμεσα τους ίδιους τους μαθητές της. Αυτά τα προβλήματα συζητήθηκαν και προβλήθηκαν πολλές φορές, αλλά δυστυχώς καμιά προσπάθεια δεν έγινε από μέρους των αρμοδίων για την επίλυση τους.

Είναι φανερό ότι το νησί μας έχει ανάγκη από πολλούς τεχνικούς που μπορούν να προσφέρουν πολλά σε όλους γενικά τους τομείς της εξέλιξης του τόπου μας. Τα κενά που σήμερα υπάρχουν στην βιομηχανία μας, μπορούν να συμπληρωθούν με νέους που να έχουν ανώτερη τεχνική εκπαίδευση. Αυτή ή ανώτερη τεχνική εκπαίδευση δίδεται στο Α.Τ.Ι. που είναι το μόνο ανώτερο ίδρυμα στον τόπο μας. Δυστυχώς όμως αυτή την ανώτερη τεχνική εκπαίδευση την επωφελοούνται οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων ή οι μαθητές εκείνοι που μπορούν να πληρώσουν και να παρακολουθήσουν φροντιστηριακά μαθήματα, γιατί για τους μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι πολύ δύσκολο να περάσουν τις εισαγωγικές εξετάσεις του ΑΤΙ. Είναι δύσκολο να περάσουν τις εξετάσεις αυτές, όχι γιατί δεν αξιοποίησαν σωστά την μόρφωση που πήραν στις τεχνικές σχολές αλλά για τάν απλό λόγο ότι στις εισαγωγι-

κές εξετάσεις του ΑΤΙ, εξετάζονται σε μαθήματα άσχετα με αυτούς. Τα μαθήματα που εξετάζονται είναι: Μαθηματικά, Φυσική — Χημεία, Άγγλικά. Αυτά τα μαθήματα διδάσκονται και στις τεχνικές σχολές. Τα μαθηματικά διδάσκονται 4 περιόδους την εβδομάδα. Η Φυσική 3 περιόδους. Η χημεία 1 περίοδο και τα Άγγλικά 4. Ένώ τα πρακτικά τμήματα διδάσκονται 8 περιόδους μαθηματικά, 5 φυσική, 2 χημεία και 4 Άγγλικά. Έτσι οι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι καταδικασμένοι να κατέρχονται στις εξετάσεις αυτές με ανίκανους όρους έναντι των άλλων μαθητών.

—Όπως βλέπουμε είναι πολύ δύσκολο για τους μαθητές των τεχνικών σχολών να μπει στο ΑΤΙ, που είναι το μόνο ίδρυμα ανώτερης εκπαίδευσης που μπορούν οι μαθητές των τεχνικών σχολών να πάνε γιατί τα όποια τμήματα των τεχνικών σχολών δεν αναγνωρίζεται από την Ελληνική κυβέρ-

νηση. Ο κυριώτερος όμως λόγος που το ΑΤΙ είναι το μόνο ανώτερο ίδρυμα που μπορούν να έχουν θέσεις οι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι γιατί δλοι τους καλύγονται από εργασιακές και φτωχο-αγροτικές οικογένειες και έτσι δεν μπορούν να πληρώσουν για να παρακολουθήσουν οπουδές

εύκολια τα μαθήματα του ΑΤΙ γιατί ήδη έχουν τεχνική κατάρτιση την οποία έχουν διδαχθεί από τις τεχνικές σχολές. Αντιθέτως όμως οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων με την εισαγωγή τους στο ΑΤΙ πρωτογνωρίζονται με την τεχνολογία. —Το ΑΤΙ ιδρύθηκε για να παρέχη ανώτερους τεχνικούς

ΑΤΙ αὐξάνονταν συνεχώς. Αυτό όμως δεν συνέφερε στους βιομήχανους διότι έχαναν τα φθηνά εργατικά χέρια που τους παρήχαν οι τεχνικές σχολές και αναγκάζονταν να προσλαμβάνουν απόφοιτους του ΑΤΙ με μεγαλύτερο μισθό. Έτσι οι βιομήχανοι κατάφεραν να κόψουν το ρεύμα αυτό δυσκολεύοντας τις εισαγωγικές εξετάσεις μόνο για να απερνούν 10—15 μαθητές των τεχνικών σχολών. Αυτό το κατάφεραν μέσω της επιτροπής των αντιπροσώπων της βιομηχανίας Διοικητικό Συμβούλιο του ΑΤΙ.

—Το ΑΤΙ τώρα κατάντησε πέρασμα για τα Άγγλικά πανεπιστήμια επειδή δεν χρειάζονται Γ.Γ.Ε. και μπαίνουν στο δεύτερο έτος του πανεπιστημίου ή για να πιάσει κάποιος τρία χρόνια άναστολή από τον στρατό. Όπως βλέπετε και τα δύο προτερήματα που έχει το ΑΤΙ είναι πολύ βασικά και τα καρπούνται οι μαθητές των πρακτικών τμημάτων. Οι μαθητές όμως των τεχνικών σχολών δεν θέλουν να τα καρπωθούν αυτά τα προτερήματα αλλά να σπουδάσουν στο ΑΤΙ που είναι το μόνο μέλλον για αυτούς.

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ



σε πανεπιστήμια ξένης χώρας. —Αντιθέτως όμως με τις δυσκολίες που συναντούν στην εισαγωγή τους στο ΑΤΙ, οι μαθητές αυτοί μπορούν να παρακολουθήσουν με περισσότερη

στην βιομηχανία για τις ανάγκες της. Στην αρχή οι περισσότεροι φοιτητές του ΑΤΙ ήταν απόφοιτοι τεχνικών σχολών. Το ρεύμα των μαθητών των τεχνικών σχολών για φοίτηση στο

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Νοιώθω την ανάγκη σαν μαθητής της Τεχνικής Σχολής Λευκωσίας να αναφέρω μερικά άπαράδεκτα πράγματα που συμβαίνουν στο σχολείο μου.

(α) Σε μερικές αίθουσες διδασκαλίας υπάρχουν παράθυρα με σπασμένα τζαμιά. Οι μαθητές τώρα που είναι χειμώνας κρυώνουν και έτσι δυσκολεύονται να παρακολου-

μη μερικά κομμάτια γιαλιού που απέμειναν. Αυτό θέτει σε κίνδυνο τους μαθητές αυτής της τάξης.

(β) Στην καντίνα δεν μπορείς σχεδόν να πλησιάσεις. Φοβερή δυσσομία άγχαλιάζει την περιοχή. Μπροστά από την καντίνα υπάρχουν μεγάλες βαρέλλες, οι όποιες χρησιμοποιούνται σαν καμίνια, για να καίονται τα άχρηστα. Έτσι: ελόκληρη η περιοχή των

(γ) Σε κάθε εργαστήριο υπάρχει κουτί των πρώτων βοηθειών, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί, σε περίπτωση ατυχήματος. Οι περισσότεροι όμως καθηγητές των εργαστηρίων δεν έχουν ιδέα από πρώτες βοήθειες. Θα αναφέρω μια πολύ χαρακτηριστική περίπτωση:

Πρόσφατα κάποιος μαθητής ενώ δούλευε πάνω σε μια μηχανή, έκοψε το χέρι του. Αφού πήγε στον καθηγητή για να του παράσχη τις πρώτες βοήθειες, απογοητεύτηκε. Ο καθηγητής εκτός του ότι δεν είχε ιδέα από πρώτες βοήθειες, δεν ήξερε καν πού βρίσκονταν το κουτί. Ευτυχώς όμως η πληγή ήταν μικρή και βρέθηκε κάποιος μαθητής όπου δοθήθηκε το συμβατητή του. Μετά ο καθηγητής έστειλε τον μαθητή να πάη στη διεύθυνση όπου υπήρχε δήθεν νοσοκόμα. Πηγαίνοντας εκεί οι υπεύθυνοι είπαν στον μαθητή ότι υπάρχει πράγματι νοσοκόμα, αλλά απουσιάζει.

Και ρωτάω τους υπευθύνους: Τι θα γινόταν αν ο τραυματισμός ήταν σοβαρός; Γιατί τοποθέτησαν κουτιά πρώτων βοηθειών αφού οι καθηγητές δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν; Γιατί η νοσοκόμα απουσιάζει από το σχο-

λείο σε ώρα εργασίας;

Αυτά είχα να γράψω προς το παρόν, και παρακαλώ τους υπεύθυνους να αναλάβουν τις ευθύνες τους, για να μην ε-

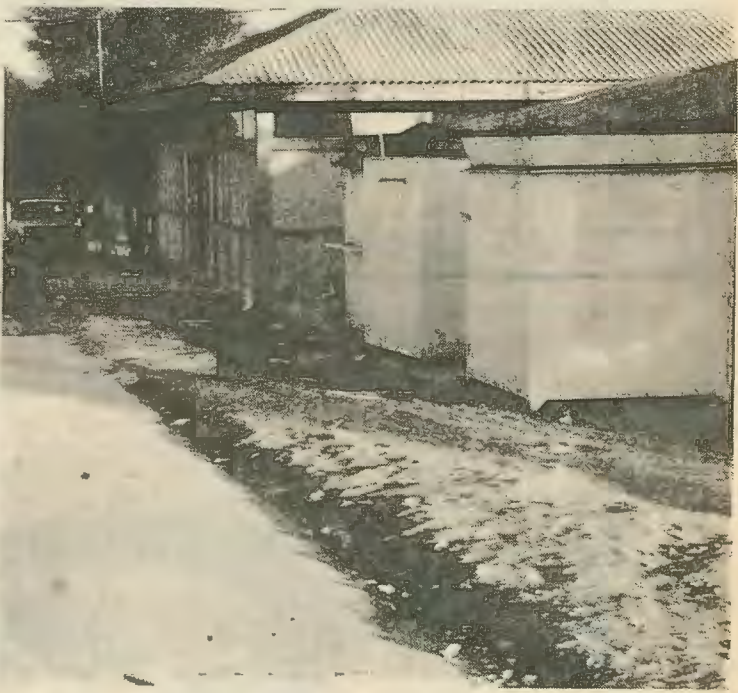
χουμε κανένα θύμα της άνευ θυμότητάς τους.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ



θήσουν το μάθημα. Εκτός αυτού, στα παράθυρα είναι άκο-

εργαστηρίων ανεπάξετα: και καπνό.



* Ασφαλώς η κατάσταση που περιγράφεται, πιο πάνω είναι πραγματικά άηγουχη. Πρέπει, ωστόσο να τονίσουμε πως η λύση δεν βρίσκεται ούτε στο να μάθουν οι καθηγητές πρώτες βοήθειες, ούτε στο να εξαναγκαστεί μια νοσοκόμα να βρίσκεται στο σχολείο. Γιατί η περίθαλψη μαθητή σε περίπτωση ατυχήματος δεν είναι δουλειά του καθηγητή. Όσο για τη νοσοκόμα πρέπει να χω-

με υπόψη μας ότι πάντοτε υπάρχει ο κίνδυνος να τήξει συμβεί κάτι έκτακτο και επείγον που να την αναγκάσει να απουσιάσει. Αυτό που επιβάλλεται είναι η ύπαρξη ικανοποιητικών νοσοκομειακών υπηρεσιών στο σχολείο και περισσότερη ιατρική προσωπική. Αλλά και μέτρα πρόληψης ικανά να μειώνουν τις πιθανότητες ατυχημάτων στο ελάχιστο. Όσο για τη συντακτική επιτροπή

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ Στὸ θηλ. Κύκκου

Ένα από τὰ πιὸ καυτὰ προβλήματα τῆς μαθητικῆς νεολαίας σήμερα εἶναι καὶ οἱ συντονιστικὲς ἐπιτροπὲς μαθητῶν. (Σ.Ε.Μ.). Ἡ ΣΕΜ εἶναι ἓνα ἀντιπροσωπευτικὸ σῶμα μαθητῶν τὸ ὁποῖο δημιουργεῖται ὕστερα ἀπὸ ἐκλογές. Στὶς τάξεις, οἱ ἐνδομηριαστικὲς ἐπιτροπὲς ἐκλέγουν ἓνα ἀντιπρόσωπο καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν τάξεων ἐκλέγουν μὲ τὴν σειρά τους τοὺς μαθητὲς ποὺ νομίζουν αὐτοὶ ὅτι θὰ τοὺς ἐκπροσωποῦν καλύτερα. Δηλ. δημιουργεῖται μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μιὰ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 μαθητὲς συνήθως. Αὐτὴ εἶναι ἡ ΣΕΜ. Στὸ Γυμνάσιο Θηλέων Κύκκου γίνεται τελευταία πολὺς λόγος γιὰ τὴν ΣΕΜ μιὰ καὶ διαλύθηκε πρὶν ἄρκετὰ χρόνια.

Σὲ πολλὰ σχολεῖα ὑπάρχουν Σ.Ε.Μ. ἀλλὰ ποῖός εἶναι ὁ ρόλος ποὺ παίζουν σ' αὐτά; Τὶς περισσότερες φορές χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴ διεύθυνση σὰν μέσο προώθησης καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς καὶ μιὰ ποὺ δὲν δίνεται περιθώριο δράσης, ἡ Σ.Ε.Μ. δὲν παίρνει καμμιά πρωτοβουλία καὶ δέχεται παθητικὰ τὶς ἀποφάσεις τῆς διευθύνσεως. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι μέλη αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς γίνονται μαθητὲς ποὺ ἔχουν διαγωγή κοσμοπολητικὴ καὶ βαθμολογία πάνω ἀπὸ 16.

Ἡ Σ.Ε.Μ. ὅμως πρέπει νὰ συσπειρώνει γύρω τῆς τοὺς μαθητὲς, νὰ προωθεῖ τὰ αἰτήματά τους, νὰ μελετᾷ τὰ προβλήματα τῶν μαθητῶν καὶ νὰ τὰ γνωστοποιεῖ στὴ διεύθυνση. Σὲ περίπτωση ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ προωθήσει συγκεκριμένα αἰτήματα λόγω τῶν ἀντιρρήσεων ποὺ φέρει ἡ διεύθυνση, πρέπει νὰ ὀργανώνει τοὺς μαθητὲς καὶ νὰ τοὺς πείθει ὅτι γι' αὐτὰ πρέπει νὰ παλέψουν ἂν θέλουν νὰ τὰ δοῦν νὰ γίνονται πράξη.

Ὁ παθητικὸς ρόλος τῆς Σ.

Ε.Μ. ἐξηγεῖται πολὺ εὐκολὰ ἂν δοῦμε τὸ θέμα λίγο πιὸ ἀναλυτικὰ. Ἡ ἀστική τάξη ποὺ στὰ σχολεῖα ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴ διεύθυνση εἶναι ἀδύναμη νὰ δώσει λύση σὲ πολλὰ προβλήματα καὶ αἰτήματα τῶν μαθητῶν. Αὐτὰ τὰ προβλήματα δὲν μπορεῖ νὰ τὰ λύσει εἴτε διότι τὰ ξέρει εἴτε διότι ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ συμφέροντά της. Ἡ προσπάθεια τῆς ἀστικῆς τάξης εἶναι νὰ φτιάξει ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι νὰ εἶναι: εὐκολὰ θύματα τῆς καπιταλιστικῆς ἐκμετάλλευσης. Χρησιμοποιεῖ τὴν παιδεία σὰν μέσο γιὰ ἐξυπηρέτηση τῶν ταξικῶν τῆς συμφέροντων. Δὲν δίνει ἴσως εὐκαιρίες μόρφωσης, διδάσκει μὲ δόση τῆς δικῆς της μεταφυσικῆς καὶ ἰδεαλιστικῆς φιλοσοφίας. Δὲν ἐπιτρέπει τὴ συζήτηση πάνω σὲ «κρίσιμα» καὶ «καυτὰ» θέματα.

Οἱ μαθητὲς βλέποντας καὶ συνειδητοποιώντας αὐτὴ τὴν κατάσταση ζητοῦν ἀπὸ τὴν παιδεία τὴ δημιουργία ἐλευθερωμένων ἀνθρώπων μορφωμένων ἐπαγγελματικὰ καὶ κοινωνικὰ. Θεωροῦν ἀπαράδεκτο τὸ γεγονός ὅτι οἱ μαθη-

τὲς ποὺ ἀποφοροῦν συνήθως γίνονται ὑποτακτικὰ στὴν κάθε εἰδὸς ἐκμετάλλευση.

Αὐτὸ ὅμως τὸ αἶτημα (δηλ. ἡ δημιουργία ἐλευθερωμένων ἀνθρώπων) δὲν συμφέρει καθόλου στὴν ἀστική τάξη γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴ δημιουργία Σ.Ε.Μ. Θέλει νὰ κρατήσει τοὺς μαθητὲς σὲ ἐκείνο τὸ στάδιο τῆς παθητικότητας, δηλ. ἀσυνειδητοποίησης καὶ ἀπολιτικοποίησης.

Στὸ Θηλέων Κύκκου οἱ μαθητὲς ἀντιμετωπίζουν πολλὰ προβλήματα. Πολλὲς εἶναι οἱ περιπτώσεις ποὺ οἱ μαθητὲς δὲν μποροῦν νὰ πληρώσουν τὸ ἐσωτερικὸ ταμεῖο ἢ τὰ μεταφορικὰ λόγω οἰκονομικῶν δυσκολιών. Δὲν δίνεται τὸ δι-

καίωμα στὶς μαθήτριες νὰ ἐκφέρουν τὴ γνώμη τους πάνω σὲ θέματα ὅπως ἡ διοίκηση τοῦ σχολείου καὶ ὁ τρόπος διδασκαλίας.

Οἱ σχέσεις τῶν μαθητριῶν καὶ καθηγητῶν δὲν εἶναι καθόλου καλές. Ὑπάρχει ἓνα χάσμα-μεταξύ τῶν δυὸ καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε οἱ καθηγητὲς καὶ οἱ μαθήτριες νὰ εἶναι στενὰ συνδεδεμένοι συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Εἶναι πολὺ ἀπομακρυσμένοι καὶ δὲν συζητοῦν καθόλου τὰ προβλήματά τους.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους εἶναι ποὺ οἱ μαθήτριες ζητοῦν ἐπίμονα τὴ δημιουργία τῆς Σ.Ε.Μ. Ὅμως παρὰ τίς ἐντονες προσπάθειες μας, ἡ διεύθυνση ἀρκεστήκε στὸ νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ δημιουργήσουμε ἐνδομηριαστικὲς ἐπιτροπὲς οἱ ὁποῖες εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρηση κάποιου καθηγητῆ. Ὁ ρό-

λος τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν περιορίζεται μόνο σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν κάθε τμήμα χωριστὰ ὅπως ἡ διοργάνωση ἐνδομηριαστικῶν ἐκδηλώσεων, διακόσμηση τῆς τάξης κλπ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶναι ἀδύνατο οἱ μαθήτριες νὰ ὀργανωθοῦν γιὰ νὰ διεκδικήσουν λύσεις ποὺ δὲν θὰ ἦταν διατεθειμένη ἡ διεύθυνση νὰ δώσει.

Ἔστω καὶ ἂν δὲν κατορθώσουν οἱ φετινὲς μεγάλες τάξεις νὰ δημιουργήσουν συντονιστικὴ, θὰ συνεχίσουν αὐτὸ τὸ ἔργο οἱ μικρὲς καὶ θὰ ὀργανωθοῦν ἂν χρειασθῇ γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ μιὰ καὶ εἶναι λογικὸς καὶ δίκαιος γιὰ μᾶς τοὺς μαθητές.

Μαθήτρια Γυμνασίου
Θηλέων Κύκκου

Μὲ ἀφορμὴ τὴ Πορεία Ἀγάπης

Στὶς 19 τοῦ Γενάρη χιλιάδες λαοὶ ἔλαβαν μέρος πρὶν πορεία ἀγάπης Μακαρίου Γ'. Σκοπὸς τῆς πορείας ἦταν ἡ συγκέντρωση χρημάτων γιὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ σχολικὰ καὶ φροντιστηριακὰ δίδακτρα τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὅλης τῆς Κύπρου.

Ἄν κρίνει κανεὶς ἀπὸ τίς συνεντεύξεις ποὺ παρουσιάστηκαν ἀπὸ τὴν τηλεόραση, ὁ κόσμος ποὺ συμμετείχε στὴν πορεία πολὺ λίγο γινώριζε τὰ πραγματικὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄποροι μαθητές. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Πρόεδρος κ. Κυπριανοῦ πολὺ λίγο ἀναφέρθηκε σ' αὐτὰ τὰ προβλήματα. Ἀφοῦ ὅμως ὁ Πρόεδρος μαζί μὲ ὑπουργοὺς καὶ ἐπιστήμους ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν πορεία ἀναγνωρίζουν τὴν ὑπαρξὴ τους, ποῖον περιμένουν νὰ τὰ λύσει;

Λίγες μέρες ἀργότερα οἱ μαθητὲς τῶν σχολείων πῆραν ἀπὸ μιὰ αἴτηση γι' ἀπαλλαγὴ τῶν διδασκτρῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ ταμείου καὶ τῶν φροντιστηρίων. Παραθέτω πιὸ κάτω μερικoὺς ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ ἀναγκάζουν τίς μαθήτριες νὰ ζητήσουν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ δίδακτρα.

Μαθήτρια 8ετης.

«Συναντοῦμε μεγάλα οἰκονομικὰ προβλήματα, ἔχουμε χρέη, ὁ πατέρας τοῦ πατέρα μου ἀρκεῖ μόνο γιὰ διατροφή. ἔχουμε κτὸς ἀπ' αὐτὰ ἐνοίκιο, φόρους, μεταφορὰ καὶ δίδακτρα».

Μαθήτρια 15 χρόνων.

«Ἀντιμετωπίζω οἰκονομικὰ προβλήματα ἐξ αἰτίας τοῦ χαμηλοῦ μισθοῦ τοῦ πατέρα μου. Τὰ προηγούμενα χρόνια ἤμουν ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὰ σχετικὰ δίδακτρα. Φέτος δὲν μὲ ἀπάλλαξαν παρ' ὅλο ποὺ τὸ πρόβλημά μου παραμένει τὸ ἴδιο: ἔχω καὶ ἀδελφὸ ἀγνοούμενο».

ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ



Μαθήτρια 17 χρόνων:

«Οἰκονομικὰ προβλήματα. Ἄ κατ'ἀλληλο μισοτελειωμένο σπίτι. Στὴ προσπάθεια νὰ χρίσουμε σπίτι μπλεκτήκαμε σὲ χρέη καὶ ἡ κυβέρνηση δὲ μᾶς βοήθησε».

Α.Μ.

Μαθήτρια Γυμνασίου

Τί θὰ γίνεῖ μὲ ὅλα αὐτὰ

τὰ προβλήματα; ἡ κυβέρνηση θὰ «λύει» μέρος ἀπὸ τὸ πρόβλημα μὲ μιὰ πορεία ἀγάπης κάθε χρόνο;

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΟΛΗ

Ὁ Κανονισμὸς τῆς στολῆς ἦταν ἓνα θέμα ποὺ ἔγινε αἰτία γιὰ διάφορες ἀντιδράσεις καὶ διαμαρτυρίες ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν μαθητῶν. Μολονότι αὐτὲς οἱ ἀντιδράσεις καὶ οἱ διαμαρτυρίες ἦταν πολὺ ἔντονες τὰ τελευταία χρόνια, οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἔδειξαν καμμιά διάθεση νὰ τὸν καταργήσουν.

Τὲς τελευταῖες μέρες τὸ καθηγητικὸ συμβούλιο τοῦ Γυμνασίου Ἀκροπόλεως Α' ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλλει τὸν κανονισμό αὐτὸς μέχρι καὶ τὴν τελευταία τοῦ λεπτομέρειας (παπούτσια μὲ χαμηλὸ τακούνι, πρὶν μὲ καὶ ὄχι γαλάζιο, ποικίλων χρωμάτων καὶ ὄχι γκριζο κλπ.).

Σὲ συζήτηση ποὺ ἔγινε στὲς τάξεις μετὰ τὴν ἀνακοίνωση αὐτῆς τῆς ἀπόφασης τὸ ἐπιχείρημα τῆς διευθύνσεως ἦταν:

ὅτι ἡ στολὴ κάνει τοὺς μαθητὲς νὰ αἰσθάνονται ἴσοι μετὰ τοὺς ὅσοι νὰ μὴ νοιώθουν τὸν ταξικὸ διαχωρισμό. Ἄν ἡ διεύθυνση πιστεύει ὅτι μπορεῖ νὰ κρύψει ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τὸ γεγονός τῆς διαίρεσης τῆς κοινωνίας σὲ τάξεις ἀναγκάζοντάς τους νὰ φοροῦν στολὴ, εἶναι ἀναμφίβολα ἀφελής. Θυμίζει στρουθοκάμηλο ποὺ δταν θέλει νὰ κρυφτεῖ κρύβει μόνο τὸ κεφάλι του.

Σήμερα τὸ μόνο ποὺ ἐξυπηρετεῖ αὐτὸς ὁ κανονισμὸς εἶναι ἡ ἰσοπέδωση καὶ ὁ ἐκμηδενισμὸς τῆς προσωπικότητας τοῦ μαθητῆ. Οἱ μαθητὲς ἔχουν ἀπόλυτο δικαίωμα νὰ ἀποφασίζουν μόνοι τους τί θὰ φοροῦν καὶ πῶς νὰ τὸ φοροῦν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.
Ἀκρόπολη Α'

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρόνα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - β'

Στην περασμένη έκδοση είδαμε σε αδρές γραμμές την ιστορία της Σοσιαλδημοκρατίας και το πέρας της από την επανάσταση και το διεθνισμό στον ρεφορμισμό και τον εθνικισμό. Είδαμε ακόμα τη θέση—κλειδί που έχουν τα σοσιαλιστικά κόμματα σήμερα στην Πορτογαλία και την Ισπανία, μία θέση που αντί να χρησιμοποιηθεί για την αξιοποίηση της επαναστατικότητας των μαζών μεταβάλλεται σε ανασχετική δύναμη για την επανάσταση.

ΓΑΛΛΙΑ

Ανάλογη θέση—κλειδί έχει και το Σοσιαλιστικό Κόμμα στη Γαλλία. Η Γαλλία δεν πέρασε μέσα από μακρόχρονη δικτατορία όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία. Αντίθετα, το Κομμουνιστικό Κόμμα διατηρούσε πάντοτε μεγάλη δύναμη στα μεταπολεμικά χρόνια. Μέχρι και την δεκαετία του 60 ήταν πολύ μεγαλύτερο από το Σ.Κ. που παρέμενε πολύ μικρό. Η εξέγερση του 1968 έφερε μεγάλες ανακατατάξεις στο χώρο της αριστεράς. Το Σ.Κ. κινήθηκε σε πολύ πιο αριστερές θέσεις και μέχρι το 1970 ξεπέρασε σε δύναμη το Κ.Κ.

Η αποχώρηση του Ντε Γκώλ από την προεδρία έδωσε μπροστά στην αριστερά επιτακτικά το θέμα της εξουσίας. Το Σ.Κ. και το Κ.Κ. φάνηκαν να κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση όταν κατάφεραν να συνεργαστούν στις προεδρικές εκλογές που έχασαν με λιγότερο από δυό τοις εκατόν. Φυσικά τους έλειπε ένα συγκεκριμένο κυβερνητικό πρόγραμμα που να μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα της χώρας, όμως η άνοδος της αριστεράς στην Κυβέρνηση θα ήταν μία νίκη που θα έθετε σε κίνηση διεργασίες που δύσκολα θα αντιστρέφονταν. Η συνεργασία με το Κ.Κ. συνεχίστηκε και μετά τις εκλογές και μέχρι πριν μερικούς μήνες η άρχουσα τάξη ήταν παθητική—μιας αριστεράς νίκης στις κοινοβουλευτικές εκλογές του 78. Μπροστά σ' αυτή την προοπτική φαίνεται να πανικοβλήθηκαν και οι ηγέτες των αριστερών κομμάτων ξέροντας πως το μέτριο πρόγραμμά τους δεν ήταν αρκετό να δώσει λύση στην οικονομική κρίση. Χωρίς την προοπτική ριζικών αλλαγών στην πολιτική του το Σ.Κ. βρήκε σαν μόνη διέξοδο μία δεξιά στροφή προσεγγίζοντας ίσως σε μία πορεία ανάλογη με την πορεία του Σοάρες στην Πορτογαλία. Για να μπορέσει να κάμει αυτή τη δεξιά στροφή το Σ.Κ. χτύπησε τις αριστερές τάσεις μέσα στο κόμμα που όμως εξακολουθούν να αποτελούν ένα σημαντικό μέρος του.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Το πιο πολυδιαφημισμένο σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο ήταν, τουλάχιστο μέχρι πρόσφατα, το Σουηδικό. Το Σοσια-



ΟΛΑΦ ΠΑΛΜΕ: Ο σοσιαλδημοκράτης ηγέτης σε προεκλογική εκστρατεία

λδημοκρατικό Κόμμα πήρε την Κυβέρνηση το 1931 μετά ρεφορμιστική ιδεολογία του από μία άπεργία που πνίγηκε στο αίμα από την δεξιά Κυβέρνηση. Από τότε κυβέρνησε τη χώρα μέχρι το 1975, που έχασε τις εκλογές από τον συνασπισμό των αστικών κομμάτων. Στα 44 χρόνια που έφερε στην Κυβέρνηση κατάφερε να ανεβάσει το διστικό επίπεδο των εργαζομένων σε μεγάλο βαθμό δημιουργώντας έτσι την εντύπωση πως ήταν δυνατό να σοσιαλιστικοποιηθεί σταδιακά το σύστημα. Με τις πρώτες όμως σοβαρές κρίσεις στον παγκόσμιο καπιταλισμό το Σουηδικό σύστημα δεν μπόρεσε να συνεχίσει την ανοδική του πορεία. Οι καπιταλιστές, που διατηρούσαν ανέπαφη τη δύναμή τους, εκμεταλλεύτηκαν τις δυσκολίες και κέρδισαν τις εκλογές. Φυσικά δεν τα κατάφεραν καλύτερα και φαίνεται πως σύντομα το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα θα ξανάρθει στην Κυβέρνηση.

Η ήττα του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος είχε σημαντικές επιπτώσεις στην Σουηδική κοινωνία. Οι εργάτες που απογοητεύονταν ολοένα και περισσότερο με τους Σοσιαλδημοκράτες, με αποτέλεσμα να αδρανοποιούνται πολιτικά, άρχισαν να συνειδητοποιούν την απειλή για το διστικό τους επίπεδο και να προετοιμάζονται για μία νέα αναμέ-

τρηση με την άρχουσα τάξη. Μέσα στο ίδιο το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα αναπτύσσονται οι αριστερές ιδέες και η μπαίνει κάτω από σκληρή κριτική. Ασφαλώς δεν πρόκειται να επαναστατικοποιηθεί από τη μία μέρα στην άλλη. Έχουν όμως αρχίσει ελ-

πιταλιστικού συστήματος, πρόγραμμα που άρχισε να δημιουργεί προβλήματα στους δπαδούς και τα μέλη του ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μέτρα για τον περιορισμό των μεροκαμάτων.

Το Έργατικό Κόμμα χα-

Για να πολεμήσουν την φοιτητική εξέγερση, που πρωταγωνιστής της ήταν ο Ρούντι Ντούπκε δημιούργησαν την φοιτητική οργάνωση SHB. Με τη σειρά της η SHB αριστεροποιήθηκε και τότε έστησαν μία νέα Νεολαία.

Η Σοσιαλδημοκρατική Κυβέρνηση της Γερμανίας είναι σήμερα ίσως ο καλύτερος εκπρόσωπος των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην ήπειρο. Είναι ο καλύτερος, μετά την Αμερική, προμηθευτής δπλων σε αντιδραστικά καθεστώτα. Παρ' όλα αυτά η δεξιά δεν είναι ικανοποιημένη. Θέλει για τον εαυτό της την εξουσία. Ακόμα, το νεοφασιστικό κόμμα του Στράους κερδίζει έδαφος, ιδιαίτερα στη Βαυαρία. Το SPD μόλις κατάφερε να κρατηθεί στην κυβέρνηση στις τελευταίες εκλογές.

* * *

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε πάντα πως ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση των Σοσιαλιστικών και των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης, αυτά τα κόμματα αποτελούν σήμερα μαζικούς φορείς της εργατικής τάξης. Πρέπει ακόμα να έχουμε στο νου τον διαχωρισμό της κοινοματικής ηγεσίας από την κοινοματική βάση και την τάξη που εκπροσωπούν. Όσο αντιδραστική ή λαθρασιμένη κι αν είναι η κοινοματική γραμμή μέσα στις τάξεις της βρίσκονται εργατικές μάζες που πιστεύουν σ' αυτά. Όσο τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διατηρούν αυτές τις μάζες θα καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την

πιδιοφόρες διεργασίες.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Το Έργατικό Κόμμα της Βρετανίας ιδρύθηκε από τις εργατικές συντεχνίες για την προώθηση των αγώνων τους στον πολιτικό τομέα. Ήταν α-



Ο Στράους

νέκαθεν ρεφορμιστικό και πολλές φορές έπαιξε καθαρά αντιεπαναστατικό ρόλο (Γενική Άπεργία 1926). Στη μεταπολεμική περίοδο σχημάτισε Κυβέρνηση αρκετές φορές και εισήγαγε διάφορα κοινωνικά μέτρα, όπως την Ιατρική περίθαλψη, κρατικές ασφαλίσεις, θηνκοποιήσεις κλπ. Όσοσο παρούμενος διαχειριστής του κα-

ρακτηρίζεται σε μεγάλο βαθμό απ' ότην ευρύτητα του ιδεολογικού φάσματος που περιέχει. Σ' αυτό βρίσκονται ομάδες και άτομα από την άκρα αριστερά μέχρι τη δεξιά σοσιαλδημοκρατία. Πρέπει όμως να σημειωθεί πως ενώ οι συζητήσεις μέσα στο κόμμα το σπρώχνουν, συνεχώς σχεδόν, προς τ' αριστερά οι αποφάσεις της Έργατικής Κυβέρνησης παίρνονται από το ύπουρο συμβούλιο και την κοινοβουλευτική ομάδα. Αυτές οι αποφάσεις πολλές φορές είναι αντίθετες και με τις ίδιες τις συνεδριακές αποφάσεις του κόμματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Το πιο αντιδραστικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα στην Ευρώπη είναι ασφαλώς το SPD της Δυτικής Γερμανίας. Πολλά λέγονται για τις σχέσεις του με την CIA και όπωςσδήποτε είναι γεγονός ότι το SPD είναι βασικά υπεύθυνο για την αστυνομική καταπίεση που επικρατεί στη χώρα. Η δράση του κόμματος δεν περιορίζεται στη Γερμανία αλλά επεκτείνεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη με την υποστήριξη που δίνει στις δεξιές πτέρυγες των Σοσιαλιστικών Κομμάτων, ή ακόμα και σε αστικά κόμματα.

Στο τέλος της δεκαετίας του 60 το κόμμα αντιμετώπισε το πρόβλημα της αριστεροποίησης της Νεολαίας του.



Ο Σμίτ

εξέλιξη του εργατικού κινήματος.

Στο επόμενο θα αναφερτούμε στο ρόλο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και τις προοπτικές της Σοσιαλδημοκρατίας στην Ευρώπη.

(Συνεχίζεται)

«Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

‘Ανατομία μιᾶς ἄρρωστης τάξης

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ‘Αρ. 2

Τὸ ἀνεκδοτο πού λέγεται τώρα τελευταία στήν Λευκωσία εἶναι τὸ πιδ κάτω:

—Ξέρεις κυκλοφόρησε τὸ βιβλίο «Ὁ Ἀχιλλέας τῆς Κύπρου» πού γράφει σχετικά μέ τήν ἀπαγωγή τοῦ Α. Κυπριανοῦ.

—Ποιός τὸ προλογίζει; Ὁ Βάσος Παυλίδης;

Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ πραγματικότητα νὰ ξεπεράσει κι’ αὐτὸ τὸ ἀνέκδοτο κι’ ἔτσι νὰ δοῦμε σὲ μιὰ δεξίωση, τοῦ ΠΕΑΜ, τοῦ ΠΑΔΗΚ ἢ τοῦ ΔΗΚΟ ἢ σὲ πάρτυ κοσμικῆς κυρίας νὰ εἶναι καλεσμένοι καὶ ὁ ἀπαχθεὶς Α. Κυπριανὸς καὶ ὁ ἀπαγωγέας τοῦ Βάσος Παυλίδης, πού νὰ χαμογελοῦν μαζί κρατώντας τὸ ποτήρι τους στὰ φλάς τῶν δη-

πῶς νιώσατε ὅταν ἀπαγάγατε τὸν Ἀχιλλέα;

Βάσος: Ἐνῶσα ἔτσι κι ἔτσι.

Ὁμορφος κόσμος ἡθικός, ἀγγελικά πλασμένος, καθὼς ἔλεγε ὁ ποιητής.

Γιατὶ ὅμως μερικοὶ θεωροῦν ἀπραγματοποιήτα τὰ πιδ πάνω.

Μέχρι τῆς στιγμῆς εἶχαμε συνέντευξεις, προβολές στὸν

γωγῆ.

Τὸ περιοδικὸ «Δεκατρία» γράφει στὴ διαφήμισή του στὶς ἐφημερίδες: Πάρτε τὸ «Δεκατρία». Συνέντευξη τοῦ Ἀχιλλέας, Δηλώσεις τῆς Μμ. Κυπριανοῦ, καὶ ΟΛΟΣΕΛΙΔΟ ΠΟΣΤΕΡ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ.

Ταυτόχρονα κυκλοφοροῦν δυὸ βιβλία μέ θέμα τὸν Ἀχιλλέα. Ἐνὰ τοῦ Παπαδημήτρη καὶ Λουκαῖδη (Δημοσιογράφοι τοῦ «Ἀγώνα») μέ τίτλο «Ἡ ἀπαγωγή τοῦ Ἀχιλλέας», πού σῶζει τουλάχιστο τὰ προσχήματα ἐπιμένοντας σὲ ἕνα καταναλωτικὸ δημοσιογραφικὸ στὺλ κάλυψης τοῦ γεγονότος κατὰ τὰ Δυτικευρωπαϊ-

καὶ χαμηλοῦ ἐπιπέδου κείμενο.

Καὶ ἂν γιὰ τὰ κείμενα φταῖνε ἑκατὸ τὰ ἑκατὸ οἱ «συγγραφεῖς» τοῦ βιβλίου Π. Μυρτιωτῆς καὶ Γ. Ἀλάζης. Γιὰ τίς φωτογραφίες δὲν εἶναι ἀμοιρῆ ἡ προεδρική οἰκογένεια Σ. Κυπριανοῦ, πού σίγουρα ἔδωσε τίς φωτογραφίες γιὰ νὰ θγεῖ αὐτὸ τὸ βιβλίο, γιατί εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐρῇ καν οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἀπὸ ἄλλου ὄλες αὐτὲς τίς φωτογραφίες, ὁ Ἀχιλλέας μιᾶς ἡμέρας — μέχρι σήμε-
ρα.

Ὅλα αὐτὰ δείχνουν ξεκάθαρα τὴν προσπάθεια δημιουργίας ρηχῶν καταστάσεων στήν Κύπρο, τὸν ἀποπροσανατολισμὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὴν προώθηση τοῦ Κυπριακοῦ λαὸ μιᾶς πολιτικῆς συζήτησης κι ἐνὸς ἐνδιαφέροντος, πού θὰ περιορίζεται στὸ πιδ χόρεψε ὁ Ἀχιλλέας Κυπριανὸς τὴ νύχτα, κα ἵτι ἔκανε τὴν ἄλλη νὰ περιορίσουν τὴν πολιτικὴ συζήτηση σὲ ἀναφορὲς κουτσομπολιοῦ, σκανδαλοθηρίας, ἀνοητολογίας. Γιὰ ἀγῶνα τίποτε (λόγια φυσικά κι’ ἐδῶ πολλά, ἀλλὰ πράξη καμιά).

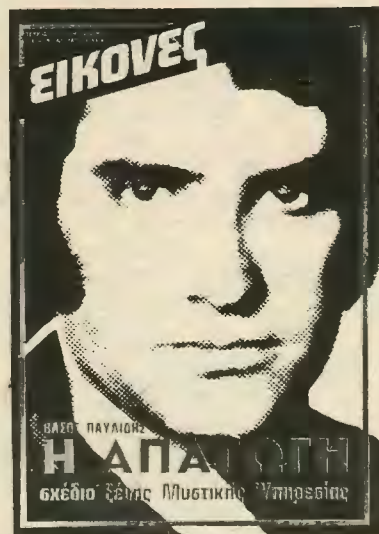
Ταυτόχρονα προβάλλεται μέ πιδ «σεμνὸ» τρόπο κι’ ὁ Β. Παυλίδης. Ἐτσι βλέπουμε νὰ γράφουν πού θεάθηκε αὐτὸ τὸ μικρὸ καθαριμάκι, ἂν ἦταν σὲ αὐτοκίνητο ἢ ὄχι κλπ.

Τὸ σύστημα προώθησε μέ πολὺ εὐκόλο τρόπο στὶς μάζες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δυὸ Χολυγουντιανὰ πρότυπα, γιατί δὲν προωθήθηκε σὰν πρότυπο ὁ Α. Κυπριανὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ Β. Παυλίδης, τὰ ὁποῖα πρότυπα φυσικά, ἐφόσον τὰ κατασκεύασε τὸ σύστημα, εἶναι ὑπερταξικά καὶ λειτουργοῦν μέσα στὸ σύστημα.

Ὁ ἕνας εἶναι ὁ Α. Κυπριανὸς, σεμνὸ καὶ καλὸ παιδί μέ

μέλλον, νέος ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, ἀντιμετωπίζει ἕνα μεγάλο πρόβλημα, ἀλλὰ στὸ τέλος ὅλα τελειώνουν κατ’ εὐχή.

Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ Β. Παυλίδης, «κακὸς» μέν πλὴν παλληκαράκι, τολμηρὸς πού τὰ δάξει: μέ τὸ κατεστημένο ὄγ:



παρτραδηγμένα ὅμως καὶ στὸ τέλος ὅλα τελειώνουν κατ’ εὐχή. Ἄν εἴστε νέοι μέ καλὰς προθέσεις διαλέγετε Α. Κυπριανὸς. Ἄν ἔχετε εἰς χεῖρας κατὰ τοῦ συστήματος, ταυτίζεστε — ὅπως εἰδήθη — μέ τὸν Β. Παυλίδη. Μὴν τὸ δηλώσετε ὅμως ξεκάθαρα. Ἡ ἡθικὴ τοῦ συστήματος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Γιατὶ δὲν πρόκειται νὰ διακινδυνεύσετε τίποτε. Στὸ σύστημα πού ζοῦμε τὰ δυὸ πρότυπα ἀλληλοσυμπληρώνονται καὶ λειτουργοῦν μαζί χωρὶς νὰ ἀποκλείει τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Καὶ δὲν ἀποκλείεται, σὲ λίγο καιρὸ ὁ Β. Παυλίδης νὰ προλογίζει τὸ βιβλίο τοῦ Ἀχιλλέας Κυπριανοῦ ἢ νὰ κάνουν μαζί κάτι ἄλλο, ἐννούντας φυσικά ὄχι αὐτὰ τὰ δυὸ πρόσωπα, ἀλλὰ οἱ κοινωνικὲς ὁμάδες τῆς ἀστυκῆς τάξης πού εκπροσωποῦν.

Τοῦ Σ. ΠΑΥΛΟΥ

Ὁ Ἀχιλλέας ξαναγύρισε στήν οἰκογένειά του. Κοντὰ στὰ ἀγαπημένα του πρόσωπα, κοντὰ στὸ δικὸ του περιβάλλον. Τὸ γεγονός εἶναι μεγάλο. Τὸ γιορτάζει στήν «Νεράϊδα» μέ τὴν παρέα του, τὸ βράδυ στὶς 19.12.1977. Τὸ «Δεκατρία» δημοσιεύει σήμερα διάφορες φωτογραφίες — ἐνσταυγνέ — ἀπὸ τὴν διασκέδαση τοῦ νεαροῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἢ ἀπαγωγῆ τοῦ ὁποῖου κράτησε σὲ ἀγῶνιά τὸν Ἕλληνισμός.



μοσιογράφων. Ἡ ἀκόμα νὰ τοὺς δοῦμε σὲ μιὰ κοινὴ ἐκπομπή στήν τηλεόραση νὰ ἀπαντοῦν μέ ἀνεση καὶ οἱ δυὸ του στίς ἐρωτήσεις τοῦ δημοσιογράφου.

Ἔτσι θάχομε καὶ τοὺς πιδ κάτω χαριτωμένους διαλόγους:

Δημοσιογράφος: Ἐσεῖς Ἀχιλλέας πῶς νιώσατε ὅταν σὰς ἀπήγαγε ὁ Βάσος;

Ἀχιλλέας: Ἐνῶσα ἔτσι κι ἔτσι.

Δημοσιογρ.: Ἐσεῖς Βάσο

τύπο, φωτογραφίες, γιὰ τοὺς δυὸ ἥρωες τῆς ὑπόθεσης ξεχωριστά. Φωτογραφίες, συνέντευξη, σκόλια, εἰδήσεις γιὰ τὸ Β. Παυλίδη στὴ μιὰ ἔκδοση, φωτογραφίες κλπ. γιὰ τὸν Α. Κυπριανὸς στὴν ἄλλη. Δὲν εἶναι καλύτερα νὰ μποῦν μαζί;

Ὅλα αὐτὰ τὰ γράφουμε μετὰ ἀπ ὅλον αὐτὸ τὸν καταιγισμὸ εἰδήσεων, πληροφοριῶν ἀφιερωμάτων, ἐκδόσεων σχετικὰ μέ τὸν Α. Κυπριανὸς καὶ τὸν Β. Παυλίδη, τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ὑπόθεσης «ἀπα

κὰ πρότυπα, καὶ τὸ βιβλίο «Ὁ Ἀχιλλέας τῆς Κύπρου», τὸ ὁποῖο δείχνει ὅλη τὴν προσπάθεια κατασκευῆς Χολυγουντιανῶν εἰδῶλων γιὰ ἀποκοιμισμα ἀπὸ κάθε σωστὴ δράση.

Τὸ στὺλ τοῦ βιβλίου πού μυρίζει ἐπαρχιωτισμὸ καὶ λαϊκὸ ἀποδλακωτικὸ σινεμαίντισο σὰν αὐτὰ πού μᾶς κατεβαίνουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καθ’ ἑβδομάδα «Βενζέτα» καὶ «Ρομάντζο».

Ἀθλίες καὶ γελοῖες λεζάνες στὶς φωτογραφίες, φτωχὸ

Γράμμα στήν Ἑκφραση

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΒΑΛΝΤΑΧΑΪΜ

Αγαπητὴ σύνταξη.

Μὲ μεγάλη μας ἐκπλήξη, ἀλλὰ καὶ μέ πολλὰ ἀναπάντητα ἐρωτήματα ὁ κ. Κυπριανὸς δέχτηκε τὴν πρόσκληση τοῦ Βαλντάιμ γιὰ γεῦμα στὸ ἀρχηγεῖο τῆς Εἰρηνευτικῆς δυνάμεις. Στὸ γεῦμα παραβρέθηκε ἐπίσης καὶ ὁ Ντενκτάς. Σύμφωνα μέ πληροφορίες ἀπὸ τὸν Κυπριακὸ Τύπο, οἱ κ.κ. Κυπριανὸς καὶ Ντενκτάς εἶχαν καὶ ἰδιαίτερη συνομιλία πού διάρκεσε γύρω στὰ 15—20 λεπτά.

—Βεβαίως θέλω νὰ πιστεῦω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος πῆγε στὸ γεῦμα αὐτὸ μέ πλήρη γνώση τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περιγενῆς συνάντησης. Ἀπλ. ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Κυπριανοῦ στὸ γεῦμα εἶγε σὰν ἀποτέλεσμα:

(α) Τὸν ὑποβιβάσμὸ τοῦ ἀπὸ προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας σὲ ἀοιγνὸ τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς κοινότητας.

(β) Τὴν ἐξίσωση τοῦ μέ Ντενκτάς.

(γ) Τὴν ἀναγνώριση ἐμμεσα βέβαια τῆς Τουρκοκυπριακῆς διοίκησης.

(δ) Καὶ τελικὰ αὐτὴ ἡ συνάντηση—γεῦμα βοηθᾷ τὴν Τουρκοκυπριακὴ κοινότητα καὶ τὸ καθεστὼς πού τὴν διονκᾷ στὸ νὰ κερδίσει χρόνο πράγμα πού τὴν συμφέρει γιὰ μεθόδευση τῆς πολιτικῆς τῆς.

Ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βάλνταχαῖμ δὲν ἔγνε καμμιὰ οὐσιαστικὴ προσπάθεια στὸ νὰ ξε-

καθαρίσει τὴν δική του θέση ὅσον ἀφορᾷ τίς συνομιλίες



πο ὕεγιναν στὸ παρελθόν καὶ Κατὰ τὴ γνώμη μου, π’ ὅσον εἶχε προανακηρυχθεῖ ἕνα

πλαίσιο ἀρχῶν πού στήν παρούσα τοῦ κ. Βάλνταχαῖμ εἶγε γίνε ἀποδεκτὸ καὶ ἀπὸ τίς δυὸ πλευρὲς ὀφείλει, ὁ κ. Βάλνταχαῖμ νὰ καταδικάσῃ σι. Κι’ ἂν ἀκόμα κάποιου εἶδους συνομιλίες ἀρχίσουν, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν προτέρων, πού ἀπότυναν. Μὲ ἑμμεσε τρόπο ἀπόφυγε τίς εὐθύνες. Μιὰ ἀόριστη προσπάθεια καταβάλλεται τώρα γιὰ οὐσιαστικὲς προοπτικές, διότι δὲν ὑπάρχει ἐλπιδοφόρα δάτην Τ/Κ πλευρὰ γιὰ τὴν καταπάτηση αὐτοῦ τοῦ πλαισίου. Αὐτὸ φυσικά δὲν ἔγινε.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὁ κ. Κυπριανὸς ὀφείλει νὰ μιλήσῃ ἀνοιχτὰ στὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ἐνημερώσῃ πλήρως. Βρισκόμαστε στὰ πρόθυρα ἐκλογῶν, γιὰ ἀνάδειξη Προέδρου. Καὶ ὁ κ. Κυπριανὸς θάνα ὑποψη-

φιος γιὰ τίς προεδρικές ἐκλογές. Κι’ ἔτσι ὁ κ. Κυπριανὸς ὀφείλει νὰ μιλήσῃ στὸ λαὸ καὶ νὰ πεῖ ὅλη τὴν ἀλήθεια, ν’ ἀποκαλύψει τίς πιέσεις καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀτόκων μεσολαθετῶν. Ἐγὼς ὑποψήφιος πρόεδρος πού ζητᾷ τὴν ψήφο τοῦ λαοῦ, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ, ὀφείλει νὰ συμβουλευέται καὶ τὸν λαὸ πάντα ζητώντας τὴν γνώμη του. Γιὰ νάνα ὁ κ. Κυπριανὸς πραγματικὸς Πρόεδρος τὸν Φεβρόαρη, καὶ γιὰ νὰ περὶβάλλεται μέ ἐμπιστοσύνη, ὀφείλει νὰ ἐνημερώσῃ ἀμέσως τὸν λαὸ.

Α. Κ.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στὴ προηγούμενη ἐκδοση τῆς Δοκίμοτυπῆς Ἑκφρασης γράφτηκε λανθασμένα ὅτι τὸ βιβλίο «Ἀναμνήσεις ἐνὸς ἐξοριστοῦ» εἶναι τοῦ Σ. Ἀλάζης. Ζητοῦμε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας. Παρακαλοῦμε νὰ διορθωθεῖ: **ΑΛΙΑΖ-ΝΕΣΙΝ**: Ἀναμνήσεις ἐνὸς ἐξοριστοῦ. Ἐκδόσεις Στοιχαστῆς.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

Πρίν από τρεις περίπου εβδομάδες συνελήφθησαν στο Ισραήλ ο δημοσιογράφος της «Χαραυγής» Παναγιώτης Πασχάλης μαζί με ένα Ισραηλινό συνάδελφό του, μέλος της Καθοδήγησης του Κομμουνιστικού Κόμματος του Ισραήλ, με την κατηγορία ότι εκτελούσαν κατασκοπεία προς όφελος των Παλαιστινίων. Στην Κύπρο έγιναν αρκετές εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για τη σύλληψη, συμπεριλαμβανομένων πικετοφοριών κάτω από την οργάνωση της Συντονιστικής Επιτροπής Κομμάτων και Οργανώσεων και προσωπικών επαφών του ίδιου του Προέδρου Κυπριανού με Ισραηλίτες επίσημους στην πρεσβεία εδώ στην Κύπρο.

Παναστατικές διαθέσεις των
Από τα στοιχεία που έχουν δοθεί στη δημοσιότητα από τον ίδιο τον Ισραήλ, οι κατηγορίες εναντίον Πασχάλη φαίνεται ολοκλήρωτες. Τό πιά παράξενο όμως στην όλη υπόθεση είναι πως ο Ισραήλ έχει δώσει τρομαχτική δημοσίωση στη σύλληψη μολονότι δεν είναι απάντες οι περιπτώσεις που στο παρελθόν ξένοι δημοσιογράφοι συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ισραήλ με τις ίδιες κατηγορίες, κάτω από μεγάλη μυστικότητα, σε βαθμό μάλιστα που κανείς σήμερα να μην ξέρει που βρίσκονται αυτοί. Έχοντας αυτό υπ' όψιν η σύλληψη του Πασχάλη μαζί με τον Ισραηλινό καμμουνιστή συνάδελφό του φαίνεται να εξυπηρετεί δυο βασικά στόχους. Απ' τη μία αποτρέπει πλήρη εναντίον στις αντιπολιτευτικές προσδευτικές δυνάμεις μέσα στον ίδιο τον Ισραήλ με την

παρουσίαση ενός Κομμουνιστή ηγέτη μπροστά στον Ισραηλινό λαό, που στην πλειοψηφία κατέχεται από ένα δυνατό εθνικισμό, σαν πράχτορα ξένων, έχθρικών δυνάμεων και προδότη του έθνους. Απ' την άλλη, η σύλληψη αποτελεί εκφοβισμό για τους ξένους δημοσιογράφους και πως μπορεί ξαφνικά να βρεθούν στη φυλακή αν ο Ισραήλ κρίνει πως δεν εξυπηρετούν τη δική του δράση και προπαγάνδα.

Είναι γεγονός πως τον τελευταίο καιρό ο Ισραήλ αντιμετωπίζει πιο δριμύτητα εσωτερικά προβλήματα που πηγάζουν κατά κύριο λόγο από τις εργατικές αναταραχές, που τελευταία έχουν πάρει μια ιδιαίτερα ανησυχητική για την Ισραηλινή αστική τάξη δυναμική μορφή, και από τις ε-
Αράδων που ζούν στα κατεχόμενα από τον Ισραήλ εδάφη. Οι κινητοποιήσεις αυτές των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, Αράδων και Εδραίων,

μέσα στον Ισραήλ, έχουν κάνει επιτακτική την ανάγκη αποφασιστικών κτυπημάτων ενάντια στις προσδευτικές δυνάμεις της χώρας και η παρουσίαση ενός Κομμουνιστή ηγέτη σαν πράχτορα αποτελεί μέρος της δλης προσπάθειας. Ταυτόχρονα εξ αιτίας του ρόλου που ο Ισραήλ παίζει μέσα στο χώρο της Μέσης Ανατολής πολλοί δημοσιογράφοι επισκέπτονται τη χώρα θιγόμενοι προς τα έξω τις αντιθέσεις του αστικού κράτους και τα εσωτερικά προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει ο Ισραήλ. Οι δημοσιογράφοι αυτοί αποτελούν ένα πραγματικά σοβαρό πρόβλημα για τον Ισραήλ γιατί είναι σε θέση να διαλύσουν την ψεύτικη προπαγάνδα του Ισραήλ για ένα ισχυρό Ισραηλινικό κράτος, όπου όλος ο λαός ευημερεί, δίχως όποιονδήποτε σοβαρό πολιτικό ή κοινωνικό πρόβλημα, και όπου σύσσωμος ο λαός βρίσκεται στο πλευρό της Κυβέρνησης με μόνο μέλημα την αντιμετώπιση των Αράδων. Αν η σύλληψη και φυλάκιση δημοσιογράφων όπως η περίπτωση του Πασχάλη πετύχει να αποθαρρύνει ξένους δημοσιογράφους, από το να επισκέπτονται

τη χώρα, τότε ο Ισραήλ έχει να κερδίσει πολλά.

Ο λαός της Κύπρου είδε με αγανάκτηση τη σύλληψη των δύο δημοσιογράφων και έλαβε μέρος μαζικά στις εκδηλώσεις που οργάνωσε η Συντονιστική Κομμάτων και Οργανώσεων. Στις εκδηλώσεις αυτές όμως, λανθασμένα δόθηκε ένας καθαρά ανθρωπιστικός χαρακτήρας. Ο Πασχάλης δηλαδή παρουσιάστηκε σαν ο «άθωος» και «παρεξηγημένος» Κύπριος δημοσιογράφος και ο Ισραήλ καλείται να αναλογιστεί τις οικονομικές υποχρεώσεις του θύματος, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το άσυλο που παρέχεται στους δημοσιογράφους, και να αφήσει ελεύθερο τον Πασχάλη. Αντί να παρουσιαστεί ο Ισραήλ σαν ένα έχθρικό κράτος στην περιοχή έπρεπε να δώσει την απάντησή του. Αμερικανικού Ιμπεριαλισμού παρουσιάζεται έτσι σαν το λογικό και συνετό κράτος το οποίο αναλογιζόμενο τις εθιμικές του θά ελευθερώσει τον Πασχάλη. Δεν έγινε από κανένα απ' αυτούς που οργάνωσαν τις εκδηλώσεις προσπάθεια να ξεκαθαριστεί πως αυτό που σε μας φαίνεται «σωστό» και «δίκαιο» και παύει

να είναι σωστό και δίκαιο για τον Ισραήλ από τη στιγμή που έρχεται σε αντίθεση με τα γενικά του συμφέροντα. Μια και τα συμφέροντα του Ισραήλ βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τα δικά μας επειδή ο Ισραήλ είναι όργανο και «μειοθύμα του Ιμπεριαλισμού», έννοιας όπως «σωστό» και «δίκαιο» χάνουν τελείως το νόημα τους γιατί ο καθένας τους δίνει διαφορετική ερμηνεία. Γι' αυτούς τους λόγους ήταν λανθασμένος ο χαρακτήρας που δόθηκε στις εκδηλώσεις. Η σύλληψη του Κύπριου δημοσιογράφου έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για μαζικές μαχητικές εκδηλώσεις εναντίον στον Ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του ανεξάρτητους. Η επίθεση της συνειδητοποίησης και της αγωνιστικότητας του λαού μας.

Όσοι ζητούν την άμεση απελευθέρωση των δύο δημοσιογράφων πρέπει να στρέψουν τις προσπάθειες τους σε μια έντονη αντίδραση της κοινής γνώμης έτσι ώστε ο Ισραήλ να εξαναγκαστεί να τους ελευθερώσει. Με τα παρακάτω δεν πρόκειται να κερδηθεί τίποτα.

Α. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

ΜΕ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ Ή ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ;

Τους τελευταίους μήνες συμβαίνουν γεγονότα σ' αυτό το νησί που δεν ξέρει κανένας αν θα πρέπει να τ' αντιμετωπίσει στα σοβαρά ή σ' αστεία. Πρώτα παρουσιάστηκε ένα πολιτικό πρόγραμμα από τον νέο Πρόεδρο, με το οποίο ζητούσε την ψήφο του λαού και την υποστήριξη διαφόρων κομμάτων, δεξιών και αριστερών. Η κύρια προσπάθεια τόσο του συγγραφέα του προγράμματος όσο και των στελεχών του κόμματος του οποίου ήγείτο ο κ. Κυπριανού, ήταν να παρουσιαστεί σαν ένα πρόγραμμα που δεν έκπορευε από καμιά ιδεολογία.

Όσο κι' αν φαίνεται παράξενο, δεν μπορεί παρά να είναι αληθινό. Άλλωστε δεν εξηγείται η μεθόδευση της πάρα κάτω εκπληκτικής συνθηκολογίας από το ΔΗΚΟ και τον άρχηγό του: Ο αγώνας μας δεν στηρίζεται σε κανένα ιδεολογικό υπόβαθρο!! Η οικονομική πολιτική του κράτους δεν έχει καμιά ιδεολογία!! Η ιδεολογική αντιμετώπιση είναι καταστροφική κάτω από τα σημερινά δεδομένα!! Δεν υπάρχουν περιθώρια για ταξική μάχη!!

Μέχρι σήμερα ξέραμε πως κάθε ανθρώπινη εκδήλωση ή διαίτερα όταν είναι πολιτική έχει ένα κάποιο ιδεολογικό υπόβαθρο και ξέραμε ακόμα ότι οι ιδεολογίες δεν φτιάχτηκαν από κάποιους ήλιους, έτσι, απλά και μόνο για να μαλλώνουν οι άνθρωποι μεταξύ τους αλλά αναπτύχθηκαν μέσα από την μακρόχρονη ανθρώπινη ιστορία για να εκφράσουν από τη μία τους στόχους και τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών και από την άλλη τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των εκμεταλλευμένων. Η ιστορία απέδειξε ότι και στις περιπτώσεις ακόμα που κόμματα της εργατικής και της αστικής τάξης συνεργάστηκαν για την επίτευξη ε-

Όση επιτηδευμένη αφέλεια κρύβεται πίσω από τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε το πολιτικό πρόγραμμα του ΔΗΚΟ, κρύβεται άλλη τόση κουτοπονηρία στα νέα γεγονότα που διήλθαν στη φόρα από το ίδιο το κόμμα και μερικούς άλλους φιλικούς προς αυτό παράγοντες.

Η αντικαμμουνιστική ύστερία του συναγερμού φαίνεται πως δεν ταίριαζε στα μέτρα της νέας «χωρίς ιδεολογία» πολιτικής γραμμής του ΔΗ.ΚΟ. Από την επιτηδευμένη αφέλεια ξεπεφτούμε σε μια αντίφαση που ξεπερνά κάθε όριο ανεκτικότητας. Ξεθάβουμε μια ξεφτισμένη και ξεπερασμένη από την ίδια τη ζωή βαθειά σωβινιστική ιδεολογία, την εξωραϊζουμε, της δίνουμε δημοκρατικό ή αντιστασιακό ή εξισωτικό περιεχόμενο και την προβάλλουμε σαν τη σωτήρια σωτηρία για τον λαό. Έτσι το πουλί του Έλληνο-χριστιανικού πολιτισμού αναγεννάται από την τέφρα αναγεννημένο και πετά απειλητικά πάνω από την Κυπριακή γη.

Μ. ΤΕΜΒΡΙΩΤΗΣ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ «ΛΥΚΟΣ»

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

από το εργοστάσιο, όπου στελέχη της οργάνωσης παρενέβηκαμε, την 6η μέρα της απεργίας, οι συντεχνιακοί ηγέτες προσπαθούσαν με μεγάλη δυσκολία να αναπτύξουν τα επιχειρήματα γιατί έπρεπε να σταματήσει η απεργία, και να υποχωρήσουν στο σημείο που δεχόταν η εργοδοσία.

Η επιχειρηματολογία των συντεχνιακών ηγετών στηρίχτηκε κύρια στο ότι αν συνεχίζονταν η απεργία οι ζημιές θα ήταν μεγαλύτερες από τα κέρδη. Έτσι και αν η εργοδοσία υπέκυπτε στο αίτημα. Οι απλήρωτες δηλαδή ώρες πιά πολλών μερών απεργίας θα ήταν περισσότερες από τις ώρες που θα κέρδιζαν με 40ωρο από την 1.2.78 όπως ήταν αρχικά το αίτημα. Ένα δεύτερο σημείο που πρόσβαλλαν ήταν πως οι εργοδότες θα τους συμπεριφέρονταν καλύτερα αν σταματούσαν την απεργία, ενώ αντίθετα θα δούσανταν οι σχέσεις μεταξύ τους και αυτό θα ήταν ζημιά. Ακόμα οι συντεχνιακοί με τρόπο λίγο-πολύ εκδιωκτικό είχαν πωλάρει τον λαό με την απεργία θα σάς πληρώσουμε τα μισά μεροκάματα, γ.α. τρεις μέρες δηλαδή, ενώ αν συνεχίσετε ίσως να μην μπορούμε να χαλάρωσουμε μεγαλύτερες ζημιές. Μεταξύ των εργατών άρχισε να δημιουργείται κλίμα δυσφορίας μετά τις θέσεις που έκθεσε η ηγεσία, γιατί ένοιωθαν ήττημένοι. Έλεγχαν πως η εργοδοσία θα ήταν πιο άσπαστη μετά τη

υποχώρησή τους, και ρωτούσαν για πιά λόγο τότε έγινε η απεργία αφού θα υποχωρούσαν τόσο πολύ.

Με αγανάκτηση ρωτούσαν ποιά άλλα αίτήματα θα ικανοποιήσει η εργοδοσία αργότερα όταν ξέρουν πως πάντα θα λυγίζουμε έμεις; Γιατί να γίνεται πάντα ότι θέλουν οι μάστοροι; Πάντα έμεις να υποχωρούμε; Άδριο αν κάμουν απολύσεις για εκδίκηση ποιοι θα κατεβούν για συμπράσταση; Όταν καταλάβουν ότι ούτε με απεργία δεν νικούμεν τότε τι θα μας κάμνουν;

Αυτά ήταν μερικά από τα αναπάντητα ερωτήματα που φώναζαν εργάτες μέσα στη συνέλευση.

Οι συντεχνιακοί προσπαθούσαν να σπασουν το γενικό κλίμα απογοήτευσης χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Είπαν στους εργάτες πως θα έπρεπε να γίνει ψηφοφορία για να παρθεί απόφαση: Κανένας δεν σήκωσε το χέρι να ψηφίσει, δι.δη.πο. Μερικοί εργάτες τότε σήκωσαν τα χέρια για συνέχιση της απεργίας και κάλεσαν τους υπόλοιπους να ψηφίσουν μαζί τους αφού δεν δέχονταν μια τέτοια υποχώρηση. Οι εργάτες όμως είχαν ριχτεί σε μια τέτοια απογοήτευση και σπασμό της αγωνιστικότητάς τους που δεν είχαν διάθεση για τίποτα. Ένας από τους ηγέτες των συντεχνιών είπε τότε πως τελικά η απεργία σταματά σήμερα αφού ήρθαν έτσι τα πράγματα και αύριο να μπήτε να δουλέψετε.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Συντεχνιακή ήγεςία και απογοήτευση των εργατών

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

απεργίας ήταν οι απλήρωτες ώρες που θα ξεπερνούσαν τις κερδοσκοπικές. Μπορεί όμως να δικαιολογηθεί με αυτό τον τρόπο μια συντεχνιακή πολιτική. Είναι κανόνες πως αν συνεχίσει η απεργία τότε οι απαιτήσεις θα μεγάλωναν για κάλυψη ζημιών.

Η απεργία καθόλου δεν χρησιμοποιήθηκε και σαν μέσο συνειδητοποίησης και αγωνιστικότητας. Αν οι συντεχνιακοί έβλεπαν τέτοιο ρόλο δεν θα σταματούσαν την απεργία όπως την σταμάτησαν με το ριζισμό του ήθους των απεργών.